

A9-0167/2022

25.5.2022

MIETINTÖ

paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Oikeudellisten asioiden valiokunta

Esittelijä: Tiemo Wölken

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	28
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN KIRJE.....	34
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN KIRJE	39
PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	44
VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	54
ULKOASIAINVALIOKUNNAN KIRJE	59
LIITE.....	62
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	65
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	66

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä (2021/2166(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” (COM(2021)0219),
- ottaa huomioon 3. marraskuuta 2021 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan paremman sääntelyn suuntaviivoista (SWD(2021)0305),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklaan sisältyvät kehitysyhteistyötavoitteet,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivittäminen: vahvemmat sisämarkkinat Euroopan elpymistä varten” (COM(2021)0350),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman ”Euroopan uusi teollisuusstrategia”¹,
- ottaa huomioon marraskuussa 2021 julkaistun paremman sääntelyn välineistön, joka täydentää paremman sääntelyn suuntaviivoja,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2003 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ja sopimuksen viimeisimmän, 13. huhtikuuta 2016 päivätyn version²,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” (COM(2021)0142),

---

¹ EUVL C 425, 20.10.2021, s. 43.

² EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” (CDR 4071/2021),
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2018 julkaistun toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen toteutumista tarkastelevan työryhmän työn tuloksia esittelevän raportin,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin sääntelyn tilasta sekä toissijaisuudesta ja suhteellisuudesta – mietintö paremmasta lainsäädännöstä vuosina 2017, 2018 ja 2019³,
- ottaa huomioon xx antamansa päätöslauselman parlamentin aloiteoikeudesta,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2018 julkaistun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 16/2018 ”EU:n lainsäädännön jälkitarkastus: vakiintunut mutta puutteellinen järjestelmä”,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta⁴,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta pk-yritysstrategiasta⁵,
- ottaa huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman, jossa pidetään myönteisenä komission sitoumusta varmistaa, että kaikki EU:n toimet auttavat EU:ta toteuttamaan oikeudenmukaisen siirtymän kohti kestävää tulevaisuutta, ja päivittää vastaavasti paremman sääntelyn suuntaviivojaan, mikä edellyttää muun muassa, että ”Kestävyys ensin” -periaate sisällytetään EU:n ja jäsenvaltioiden paremman sääntelyn toimintaohjelmiin⁶,
- ottaa huomioon puheenjohtaja von der Leyenin 16. heinäkuuta 2019 pitämän puheen⁷,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2021 käydyin täysistuntokeskustelun aiheesta ”Pk-yritysunionin tila – paremman sääntelyn agendan täytäntöönpano / hallinnollisen rasiitteen vähentämistavoite”⁸,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja vetoisuusvaliokunnan lausunnot,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0167/2022),

---

³ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0316.

⁴ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 126.

⁵ EUVL C 445, 29.10.2021, s. 2.

⁶ EUVL 270, 7.7.2021, s. 2.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/SPEECH_19_4230

⁸ P9_PV(2021)06-07(17).

- A. toteaa, että parempi lainsäädäntö on kaikkien EU:n toimielinten yhteinen tavoite ja siihen olisi pyrittävä lisäämällä avoimuutta, vastuuvellollisuutta ja yhteistyötä toimielinten, jäsenvaltioiden, kansalaisten ja sidosryhmien välillä varmistaen kaikkien EU:n perusarvojen, kuten demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien, kunnioittaminen; toteaa, että myös avoimuus, koskemattomuus ja vastuuvellollisuus ovat oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan demokratian keskeisiä edellytyksiä; toteaa, että eurooppalaisen lainsäädännön olisi oltava tarkoituksenmukaista, oikeasuhteista, selkeää, avointa ja kattavaa, jotta se palvelisi tehokkaasti kansalaisia ja sidosryhmiä; katsoo, että paremmalla sääntelyllä autetaan varmistamaan, että EU:n toimintapolitiikoilla ja lainsäädännöllä tähdätään tulevaisuuteen teknologian, yhteiskunnan ja ympäristön nopeampi kehitys huomioon ottaen; katsoo, että siksi on yhä tärkeämpää tukea sääntelyehdotuksia näytöllä, joka perustuu asianmukaisimpiin arviointeihin ja luotettavaan vertaisarvioituun tieteelliseen näyttöön, sekä noudattamalla ennalta varautumisen periaatetta; kehottaa tähän liittyen komissiota käsittelemään näyttöä avoimesti ja varmistamaan, että se on löydettävissä, saatavilla, yhteentoimivaa ja uudelleenkäytettävissä; korostaa, että korkeatasoinen lainsäädäntö ei voi tarkoittaa pelkkiä taakan ja kustannusten vähentämisen lyhyen aikavälin määrällisiä tavoitteita vaan kaikkien olisi pystyttävä hyötymään siitä pitkän aikavälin investointina yhteiskuntiemme ja tulevaisuutemme yhteiseen vaurauteen;
- B. toteaa, että komission olisi noudatettava kaikilta osin eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan säännöksiä⁹, joiden mukaan kaikkien toimenpide-ehdotusten ja lainsäädäntöehdotusten on oltava johdonmukaisia vuodelle 2050 asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisen kanssa; toteaa, että komission on tätä varten arvioitava kaikkien toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisuutta ilmastoneutraaliustavoitteiden kanssa ja sitä, varmistavatko ne edistymisen ilmastomuutokseen sopeutumisessa;
- C. toteaa, että uusia ilmastoon liittyviä johdonmukaisuudentarkastuksia on sovellettu lainsäädäntötoimenpiteitä koskevien ehdotusten ja lainsäädäntöehdotusten vaikutustenarviointiin vasta 1. tammikuuta 2022 alkaen, vaikka eurooppalainen ilmastolaki tuli voimaan heinäkuussa 2021, mikä tarkoittaa, ettei lain säännöksiä ole sovellettu lukuisiin ehdotuksiin, joilla on merkitystä vihreän kehityksen ohjelman kannalta;
- D. toteaa, että lähestymistapa, jossa yhteensopivuus eurooppalaisen ilmastolain kanssa tarkastetaan vaikutustenarvioinneissa ja muissa arvioinneissa, esitetään pääpiirteissään parempaa sääntelyä koskevassa tiedonannossa ja sen jälkeen laadituissa suuntaviivoissa ja välineistössä; katsoo, että komission olisi kuitenkin sovellettava näitä tarkastuksia järjestelmällisesti ja tehtävä ne uuden toimenpide-ehdotuksen tai voimassa olevan lainsäädännön toimivuustarkastuksen valmisteluprosessin alussa, jotta se voi todella ohjata toimintapoliittisia valintoja; toteaa, että eurooppalainen ilmastolaki velvoittaa komission antamaan osana 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua johdonmukaisuudentarviointia perustelut, jos toimenpide-ehdotusta tai lainsäädäntöehdotusta ei soviteta yhteen eurooppalaisen ilmastolain tavoitteiden kanssa;

---

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30. kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- E. ottaa huomioon, että vuonna 2021 komissio hyväksyi tiedonannon ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” sekä sitä koskevat suuntaviivat ja välineistön;
- F. katsoo, että paremmalla lainsäädännöllä voidaan taata oikeusvarmuus ja että sen olisi oltava hyödyksi kaikille ja palveltava Euroopan yhteiskuntien, yritysten, työntekijöiden, kansalaisten, kuluttajien ja ympäristön yleistä etua; katsoo, että korkeatasoinen lainsäädäntö palvelee yleistä etua, sillä se vaikuttaa suoraan EU:n, sen alueiden ja yritysten kilpailukykyyn, ja se toimii myös välineenä vahvistaa demokratiaa ja suoraa kansalaisosallistumista sekä kansallisesti että alueellisesti;
- G. katsoo, että sääntelyä on tarkistettava ja tarpeen mukaan yksinkertaistettava, silloin kuin se on asianmukaista, jotta voidaan poistaa lainsäädännön täytäntöönpanon esteet, myös rajojen yli, ja tehdä lainsäädännöstä siitä hyötyville tehokkaampaa, avoimempaa ja kattavampaa, olipa kyse kansalaisista tai yrityksistä;
- H. katsoo, että paremman sääntelyn periaatteiden ja välineiden olisi pysyttävä toimintapoliittisesti neutraaleina, jotta voidaan taata objektiivinen ongelmanmäärittely ja todellisia vaihtoehtoisia toimintamalleja komission, neuvoston ja parlamentin harkittavaksi;
- I. katsoo, että paremmalla lainsäädännöllä on pyrittävä edistämään EU:n tavoitteita ja erityisesti sen pitkän aikavälin tavoitteita, kuten parantamaan talouskasvua, lisäämään investointeja ja työpaikkojen luomista, varmistamaan kilpailukykyisempi ja demokraattisempi Eurooppa, sosiaalinen edistys ja unionin sitova tavoite saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä sekä vuodelle 2050 asetettu pitkän aikavälin ensisijainen tavoite turvata kansalaisille hyvä elämä planeetan kantokyvyn rajoissa; katsoo, että kestävyys olisi oltava korkealaatuisen lainsäädännön ytimessä ottaen tasavertaisesti huomioon sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöä koskevat seikat; katsoo, että paremman sääntelyn periaatteita soveltamalla komission olisi määritettävä tehokkaimmat ratkaisut, joilla voidaan maksimoida hyödyt ja samanaikaisesti minimoida niihin liittyvät kustannukset;
- J. ottaa huomioon, että komissio on sitoutunut tehostamaan toimia, joilla edistetään ja parannetaan lasten osallistavaa ja järjestelmällistä osallistumista päätöksentekoprosessiin EU:n tasolla erityisesti kuulemalla lapsia asiaankuuluvissa tulevilla aloitteissa;
- K. toteaa, että hyvin toteutetut vaikutusten ennako- ja jälkiarvioinnit, julkiset kuulemiset ja ”arviointi ensin” -periaate ovat keskeisiä työkaluja, jotta saadaan aikaan tietoon perustuvaa, parempaa, tehokasta, vastuullista ja avointa lainsäädäntöä, joka vastaa siitä hyötyvien ryhmien tarpeisiin; toteaa, että ne edistävät vaikutusten kvantifiointia, myös kustannus-hyötysuhteen osalta; katsoo, että näissä arvioinneissa olisi otettava huomioon yhtä yksityiskohtaisesti ja tarkasti taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristönäkökohdat, sekä laadullinen että määrällinen näyttö ja politiikkatoimien vaikutus perusoikeuksiin; ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin julkaisi vuonna 2018 erityiskertomuksen, joka sisälsi suosituksia jälkitarkastusten laadun parantamiseksi;
- L. toteaa, että Kerro mielipiteesi -verkkoportaalilla pyritään lisäämään kansalaisten ja sidosryhmien osallistumista EU:n päätöksentekoon ja että se on osoittautunut

hyödylliseksi välineeksi EU:n toimintapolitiikkojen valmistelussa; toteaa, että komissio otti 3. heinäkuuta 2020 käyttöön välineen uuden version parantaakseen entisestään kansalaisten kuulemista ja kansalaisviestintäänsä sekä lisätäkseen avoimuutta; ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin julkaisi vuonna 2019 erityiskertomuksen¹⁰, joka sisälsi suosituksia portaalin parantamiseksi, etenkin sen tekemiseksi helppokäyttöisemmäksi, myös tavoittavuuden ja avoimuuden sekä käännosten käyttämisen ja saatavuuden suhteen;

- M. ottaa huomioon, että sääntelyntarkastelulautakunta arvioi vaikutustenarviointien sekä toimivuustarkastusten ja merkittävien arviointien laatua tukeakseen korkeatasoista päätöksentekoa; ottaa huomioon, että noin kolmasosa vuonna 2021 tehdyistä vaikutustenarvioinneista sai kielteisen ensimmäisen lausunnon; katsoo, että lautakunnalla voi olla merkittävä rooli EU:n lainsäädännön parantamisessa;
- N. katsoo, että monikielisuuden kunnioittaminen on edellytys sille, että EU:n toimielimet toimivat moitteettomasti; toteaa, että SEU:n 1 artiklassa määrätään, että päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia; toteaa, että julkisesti saatavilla olevat Euroopan unionin verkkosivustot, joilla annetaan tietoa EU:n ohjelmiin liittyvistä rahoitusmahdollisuuksista ja tarjouskilpailuista, julkaistaan usein ensin englannin kielellä; toteaa, että näiden verkkosivustojen kääntäminen muille kielille voi kestää useita kuukausia; katsoo, että näiden verkkosivustojen saatavuus kaikilla EU:n virallisilla kielillä on tasapuolisen kilpailun kannalta tärkeää;
- O. ottaa huomioon, että sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) ja Fit for Future -foorumin tavoitteena on yksinkertaistaa EU:n lainsäädäntöä ja vähentää tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja sääntelytaakkaa sekä kustannuksia, jotta voidaan parantaa lainsäädännön noudattamista ja täytäntöönpanoa ja saavuttaa perimmäiset toimintapolitiittiset tavoitteet, painottamalla sääntelyn tasapainottamista sekä aiemman, nykyisen ja tulevan lainsäädännön toimivuustarkastuksia;
- P. ottaa huomioon, että komissio otti käyttöön ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen, jonka tarkoituksena on kompensoida komission lainsäädäntöehdotuksista jollekin alalle aiheutuvia uusia rasitteita poistamalla samalta politiikanalalta nykyisiä rasitteita;
- Q. katsoo, että ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatetta voidaan hyödyntää REFIT-ohjelmassa laajentaen tätä yksittäisten voimassa olevien säädösten aiheuttaman tarpeettoman taakan arvioinnista siten, että otetaan huomioon myös uusi lainsäädäntö ja tarkastellaan kokonaisia toimintapolitiikan aloja; katsoo, että samalla ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen täytäntöönpanoa käytännössä on selvennettävä, koska lainsäädännön olisi aina palveltava kansalaisten, yritysten, työntekijöiden ja kuluttajien etuja;
- R. katsoo, että yksinkertaistamispyrkimyksistä saatavien etujen saavuttaminen Euroopan tasolla voi myös riippua siitä, pitävätkö lainsäätäjät asiaankuuluvat säännökset voimassa, sekä valinnoista, joita jäsenvaltiot tekevät saattaessaan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja lisäksi komission pontevammista toimista koordinoinnin sekä jäsenvaltioiden ja paikallis- ja alueviranomaisten kuulemisen suhteen;

---

¹⁰ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 14/2019: ””Kerro mielipiteesi!”: Kansalaiset osallistuvat komission julkisiin kuulemisiin, mutta niihin liittyvät tiedotustoimet ovat puutteellisia”.

- S. toteaa, että 24. lokakuuta 2017 antamassaan tiedonannossa ”Paremmen sääntelyn agendan toteuttaminen: Parempia ratkaisuja ja parempia tuloksia” (COM(2017)0651) komissio suhtautui varauksella ”yksi sisään, toinen ulos” -lähestymistapaan ja taakankevennystavoitteiden ennalta vahvistamiseen ja katsoi, että niiden soveltaminen ”aiheuttaisi sääntelyn purkamispaineita ja heikentäisi sen poliittista vastuuta toteuttaa tarvittavat toimet oikea-aikaisesti”;
- T. toteaa, että EUR-Lexissa julkaistujen tietojen¹¹ mukaan vuonna 2021 komissio antoi 1 977 uutta tai muutettua säädöstä tai muuta kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä; toteaa, että samalla ajanjaksolla 1 008 säädöstä tai muuta kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä kumottiin tai niiden voimassaolo päättyi;
- U. ottaa huomioon, että perussopimuksissa parlamentille annetaan suora aloiteoikeus vain hyvin harvoissa tapauksissa; toteaa pyytäneensä laajempaa aloiteoikeutta päätöslauselmassaan parlamentin aloiteoikeudesta;
- V. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminta perustuu edustukselliseen demokratiaan;
1. pitää myönteisenä komission tavoitetta, jonka mukaan EU:n lainsäädännöstä olisi oltava mahdollisimman paljon hyötyä kansalaisille ja yrityksille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille), ja sen aikomusta tehdä paremman lainsäädännön lähestymistavasta dynaamisempi ja myöhempään kehitykseen mukautuva; pitää lisäksi myönteisenä komission sitoumusta hyödyntää paremmin strategista ennakoitua ja kehottaa sisällyttämään sen vaikutustenarviointeihin ja muihin arviointeihin; korostaa, että paremman sääntelyn agendalla olisi tuettava unionin talouden vihreää siirtymää mahdollistamalla muun muassa se, että innovatiiviset ja mahdollistavat teknologiat tuodaan tehokkaammin markkinoille; pitää myönteisenä komission aikomusta parantaa ehdotusten vaikutusten analysointia ja niistä raportointia esimerkiksi kilpailukykyyn ja pk-yritysten sekä territoriaalisuuden, kestävyys, tasavertaisuuden, toissijaisuuden ja suhteellisuuden kannalta, mikä voi myös auttaa tunnistamaan puutteita, tarpeita ja mahdollisuuksia sekä kartoittamaan olemassa olevia riskejä ja suuntauksia ja siten edistämään poliittisten painopisteiden määrittelyä ja pitkän aikavälin strategista suunnittelua erityisesti vähiten kehittyneissä maissa ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta;
  2. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tunnustamaan paremman sääntelyn ja yksinkertaistamisen tarpeen ja ottamaan kokonaisvaltaisesti ja tasapainoisesti huomioon talouteen ja ympäristöön kohdistuvat sekä sukupuoli- ja sosiaaliset vaikutukset;
  3. pitää lisäksi myönteisenä komission sitoumusta valtavirtaistaa kestävä kehityksen tavoitteet kaikissa lainsäädäntöehdotuksissaan YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman mukaisesti, kiinnittää enemmän huomiota sukupuolten tasa-arvoon ja kaikkien tasa-arvoon sekä varmistaa, että kaikilla politiikanaloilla noudatetaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatetta ja ennalta varautumisen periaatetta; kehottaa ottamaan vaikutustenarvioinneissa huomioon myös koko Agenda 2030 -toimintaohjelman

---

¹¹ <https://eur-lex.europa.eu/statistics/2021/legislative-acts-statistics.html>; <https://eur-lex.europa.eu/statistics/legal-acts/2021/legislative-acts-statistics-repealed-and-expired-acts.html>

toteuttamiseen kohdistuvan vaikutuksen; panee huolestuneena merkille, että viitattaessa ainoastaan ”asiaankuuluviin kestäväen kehityksen tavoitteisiin” kestäväen kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman yhdenneyty ja kokonaisvaltainen luonne saattaa jäädä huomiotta; palauttaa mieliin, että EU on sitoutunut toimimaan globaalina edelläkävijänä toteuttamalla Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestäväen kehityksen tavoitteet yhdessä jäsenvaltioidensa ja niiden paikallis- ja alueviranomaisten kanssa ja tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa; pitää valitettavana, että komissio ei ole vielä laatinut yhdenneytyä ja kokonaisvaltaista strategiaa kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi; muistuttaa, että EU:n on lisättävä näkyvyyttä kehitysmaissa tiedottamalla tehokkaasti yhteistyö- ja meno-ohjelmistaan;

4. kannattaa sitoutumista kaikkien EU:n toimintapolitiikkojen ympäristövaikutusten analysoinnin ja raportoinnin parantamiseen ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen pakollisen arvioinnin avulla ja kyseisen arvioinnin soveltamista kaikkien politiikka-alojen ehdotuksiin sääntöjen epäyhtenäisen soveltamisen välttämiseksi; kehottaa komissiota määrittelemään selvästi ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen, jotta voidaan varmistaa sen johdonmukainen soveltaminen; suhtautuu myönteisesti ehdotukseen kestävyiden ja digitaalisen siirtymän paremmasta huomioimisesta lainsäädännössä; korostaa, että ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen arvioimisessa on otettava huomioon yhteiskunnalle aiheutuvat laajemmat kustannukset ja hyödyt, esimerkiksi kansanterveyden alalla, ja ympäristövaikutukset;
5. suosittaa, että komissio harkitsee ”kestävyys ensin” -lähestymistavan soveltamista ja sen ottamista käyttöön kaikessa toimintapolitiikan kehittämässä ja arvioinnissa asettaen etusijalle pitkän aikavälin kestävyysnäkökohdat; panee merkille, että strateginen ennakointi tukee REFIT-ohjelmaa, jossa yksilöidään mahdollisuuksia vähentää tarpeetonta sääntelytaakkaa ja varmistetaan, että voimassa oleva EU:n lainsäädäntö on edelleen tulevaisuuden tarpeiden mukaista;
6. kehottaa tähän liittyen ottamaan strategisessa ennakoitiprosessissa järjestelmällisesti huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) sekä biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) raportit; pitää tässä yhteydessä myönteisenä työtä, jota tehdään Fit for Future -foorumissa, joka kokoaa yhteen muun muassa julkishallintojen, kansalaisjärjestöjen sekä pienten ja suurten yritysten asiantuntemuksen säännöllisissä kokouksissa EU:n nykyisen lainsäädännön parantamiseksi; toteaa, että tällä foorumilla voitaisiin käsitellä myös laajempia aiheita, kuten vihreää siirtymää;
7. muistuttaa, että ihmisoikeuksien ja demokratian suojeleminen, edistäminen ja niiden toteutumisen helpottaminen on yksi EU:n ulkoisen toiminnan keskeisistä painopisteistä, kuten SEU:n 21 artiklassa todetaan, ja että Euroopan unionin perusoikeuskirjaa sovelletaan myös sen ulkoiseen toimintaan; korostaa, että EU on toistuvasti vahvistanut sitoumuksensa olla jatkossakin vaikutusvaltainen toimija maailmassa ja säilyttää johtava asemansa demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisena puolestapuhujana; pitää siksi valitettavana, että ehdotus jää vaatimattomaksi yritykseksi muuntaa EU:n paremman sääntelyn välineistön perusoikeuksia koskeva väline suuntaviivoiksi, jotka koskevat EU:n maailmanlaajuisista sitoutumista ja perussopimukseen perustuvaa ihmisoikeusvelvoitetta; korostaa siksi kaikkien EU:n

ulkoisten toimien, myös kauppapolitiikan ja kehitysyhteistyön, ihmisoikeusvaikutusten merkitystä erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien osalta;

8. painottaa tämän vuoksi, että suuntaviivoja olisi tarkistettava ja ne olisi pantava tehokkaasti täytäntöön, jotta voidaan varmistaa, että ihmisoikeudet otetaan aina asianmukaisesti huomioon ja että EU velvoitetaan olemaan toteuttamatta toimia, jotka estäisivät tai vaikeuttaisivat ihmisoikeuksien toteutumista; korostaa, että sukupuolivaikutukset olisi valtavirtaistettava kaikessa raportoinnissa ja että ihmisoikeustilanteen yleisen arvioinnin lisäksi ihmisoikeusvaikutuksia koskeviin arviointeihin on sisällytettävä sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja ja niissä on arvioitava erityisiä naisiin kohdistuvia ihmisoikeusvaikutuksia;
9. korostaa, että ympäristölainsäädäntö ja terveyteen liittyvä lainsäädäntö vaikuttavat suoraan unionin kansalaisten elämään; kehottaa sen vuoksi komissiota laatimaan kaikkiin lainsäädäntöehdotuksiin perusteluosan helposti ymmärrettävällä kielellä, jota ymmärtävät muutkin kuin asiantuntijat, ja toteuttamaan kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki unionin kansalaiset ymmärtävät lainsäädäntöehdotuksen sisällön, myös mahdolliset vaikutukset heidän elämäänsä;
10. pitää myönteisenä, että 9. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”2030 digitaalinen kompassi: eurooppalainen lähestymistapa digitaalista vuosikymmentä varten” (COM(2021)0118) mukaisesti paremman sääntelyn tavoitteena on edistää ”digitalisaatio oletusarvona” -periaatetta tulevassa EU:n lainsäädännössä tärkeänä välineenä, jolla tuetaan digitaalista siirtymää; korostaa, että tekoälyn kaltaiset teknologiat voivat parantaa lainsäädäntöprosessia ja tiedonsaantia sekä tehdä lainsäädännöstä ymmärrettävämpää kansalaisille ja yrityksille; kehottaa komissiota soveltamaan sääntelyn testiympäristöjä¹² digitaalista siirtymää koskevaan lainsäädäntöön tapauskohtaisesti ottaen huomioon EU:n tason lisäarvon ja suhteellisuuden erityisesti pk- ja startup-yritysten tukemiseksi; kehottaa kuitenkin rajoittamaan tiukasti testiympäristöjen ajallista kestoa ja soveltamisalaa ja valvomaan niitä asianmukaisesti henkilötietojen suojaa ja perusoikeuksia koskevan EU:n säännösten mukaisesti;
11. pitää digitalisaatioprosessien uusien muotojen kehittämistä keskeisenä haasteena kaikkien kolmen toimielimen päätöksenteossa ja mahdollisuutena lujittaa EU:n lainsäädäntöprosessin laatua digitaalisella aikakaudella; katsoo, että kolmen toimielimen tällaista kehitystä koskevat sitoumukset olisi määriteltävä selkeästi ja sisällytettävä tarkistettuun toimielinten väliseen sopimukseen paremmasta lainsäädännöstä; kehottaa lainsäätäjiä hyödyntämään digitalisaatiota tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi ja lainsäädäntötyön helpottamiseksi;
12. pitää myönteisenä komission aikomusta ottaa käyttöön yrityksille tarkoitettu digitaalinen raportointiväline, jossa yhteen välineeseen kootaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin tarkistamisesta johtuvat

---

¹² Sääntelyn testiympäristöt määritellään konkreettisiksi kehyksiksi, jotka tarjoavat jäsenllynn kokeilu ympäristön ja antavat näin tarvittaessa mahdollisuuden testata reaali maailmassa innovatiivisia teknologioita, tuotteita, palveluja tai toimintatapoja – tällä hetkellä erityisesti digitalisaation yhteydessä – rajoitetun ajan ja rajatussa osassa tiettyä sektoria tai alaa varmistamalla viranomaisvalvonnan avulla asianmukaisten suojatoimien toteuttaminen.

raportointivaatimukset, luokitusjärjestelmä ja 55-valmiuspaketin raportointivaatimukset ja joka on suunniteltu erityisvaatimukset ja valmiit keskeiset tulosindikaattorit ja standardit huomioon ottaen ja on yritysten ja muiden organisaatioiden saatavilla modulaarisesti ja digitaalisesti;

13. korostaa sen merkitystä, että oikeuden lähteet ovat helposti kansalaisten saatavilla ja että on luotava yksi avoin verkkosivusto, jolla voidaan seurata koko lainsäädäntöprosessia ja kaikkien EU:n toimielinten täydentäviä asiakirjoja;
14. panee merkille, että kaupankäynnissä käytetään yhä edelleen suurta määrää paperiasiakirjoja; katsoo, että digitalisaatio ja sähköisten kauppa-asiakirjojen käyttö vähentävät kustannuksia ja yksinkertaistavat toimintaa; kehottaa komissiota hyödyntämään digitaalista aikakautta ja digitaalisia välineitä tietynlaisten rasitteiden tai velvoitteiden vähentämiseksi; painottaa, että on tutkittava sähköisten kauppa-asiakirjojen käyttöä, joka parantaa tehokkuutta ja turvallisuutta ja vähentää hallinnollista taakkaa;
15. korostaa, että EU:ssa on 22,6 miljoonaa¹³ pk-yritystä ja että sen vuoksi komission olisi suoritettava pk-yritystesti järjestelmällisemmin ja myös säädettävä pakollisesta pk-yritystestistä, joka olisi tehtävä kaikille asiaankuuluville lainsäädäntöehdotuksille; painottaa, että tällaisen testin olisi selkeästi osoitettava, miten yksinkertaistaminen saavutettaisiin kustannusten ja hyötyjen osalta, ja mahdollisuuksien mukaan siinä olisi annettava lisäsuosituksia pk-yrityksille aiheutuvan tarpeettoman hallinnollisen tai sääntelytaakan välttämiseksi;
16. muistuttaa, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan Small Business Act -aloitteeseen kirjatun ”pienet ensin” -periaatteen soveltaminen on olennainen osatekijä suhteellisuusarvioinnissa, joka tehdään aina ennen lainsäädäntöehdotuksen antamista, ja että sen avulla olisi pyrittävä varmistamaan, että pk-yritykset saavat äänensä kuuluville ja että niiden edut otetaan huomioon mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan edistää Euroopan talouden selkärangan muodostavien pk-yritysten kehitystä;
17. kehottaa komissiota perustamaan pk-yritysedustajan tehtävän auttamaan tarpeettoman hallinnollisen ja sääntelytaakan vähentämisessä jäsenvaltioissa ja toteaa, että edustaja olisi nimitettävä puheenjohtajan kabinettiin ja hänellä olisi oltava horisontaalista toimivaltaa,
18. muistuttaa, että yhteinen kauppapolitiikka kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan ja että SEUT:n 207 artiklan määräyksiä olisi tiukasti puolustettava ja suojeltava; painottaa, että on vältettävä monenlaisia elementtejä sisältävien kauppa- ja investointisopimusten pitkällisiä ratifiointimenettelyjä, jotta voidaan varmistaa, että ne tulevat voimaan oikea-aikaisesti;
19. on vahvasti sitä mieltä, että kaikkien eurooppalaisten on voitava seurata EU:n lainsäädäntöprosessia; panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen Kerro mielipiteesi -portaalin saavutettavuuden parantamisesta vammaisille henkilöille sekä julkisten kuulemismenettelyiden yhdistämisestä yhdeksi kannanottopyynnöksi; vaatii, että kaikki asiaan liittyvät asiakirjat, kyselylomakkeet ja kannanotot ovat

---

¹³ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size>

mahdollisimman nopeasti saatavilla kaikilla EU:n virallisilla kielillä; kehottaa lisäämään päätöksentekoprosessin avoimuutta ja erityisesti avoimuutta siitä, miten vastaukset otetaan huomioon, myös varmistamalla, että vastaukset painotetaan asianmukaisesti niiden edustavuuden mukaan ottaen huomioon sen, edustavatko ne yksilöllisiä vai yhteisiä etuja; toteaa, että kuulemisen suunnittelulla ja valinnalla on merkittävä vaikutus siihen, minkälaista palautetta saadaan, sekä itse lopputulokseen; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki sen esittämät kannanottopyynnöt ovat neutraaleja ja puolueettomia, myös käyttämällä kyselylomakkeita, jotka on suunniteltu näyttöön perustuvalla tavalla ja joissa käytetään soveltuvien osin avoimia kysymyksiä; muistuttaa myös, että parlamentille esitetyt vetoamukset ovat kansalaisten osallistumisen ja palautteen keskeinen muoto ja että komission olisi arvioitava ja käsiteltävä niitä säännöllisesti;

20. kehottaa lisäämään kuulemisprosessin avoimuutta ja julkaisemaan kuulemisista yhteenvetoraportteja, jotka ovat saatavilla kaikilla EU:n kielillä ja myös vammaisten henkilöiden saavutettavissa;
21. katsoo, että komission olisi hyödynnettävä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen esittämiin vetoamuksiin sisältyviä tietoja, kun se pyrkii varmistamaan, että EU:n toimintapolitiikat perustuvat selkeään käsitykseen nopean rakennemuutoksen kohteena olevista politiikanaloista, kuten ympäristöstä ja digitalisaatiosta; katsoo, että kansalaisten osallistuminen on olennaisen tärkeää perusoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen sekä mihin tahansa perustuvan kaikenlaisen syrjinnän torjumisen kaltaisilla politiikanaloilla;
22. katsoo, että kehitysmahdollisuuden vaikuttavan lainsäädännön laatu määräytyy muun muassa sen legitimiuden ja vaikuttavuuden perusteella ja että nämä puolestaan ovat riippuvaisia kuulemisprosessin luonteesta sekä siitä, miten hyvin lainsäädäntö vastaa kyseisten maiden tarpeita ja saavutetaanko sen täytäntöönpanolla halutut tulokset aiheuttamatta haittaa; suhtautuu myönteisesti siihen, että komission painopisteenä on ymmärryksen parantaminen EU:n lainsäädäntöön liittyvistä tarpeista ja vaikutuksista EU:n ulkopuolella lisäämällä yhteistyötä ulkopuolisten kumppaneiden kanssa; kehottaa komissiota tekemään tästä sitoumuksesta vaikuttavan varmistamalla osallistavat, mielekkäät ja tehokkaat kuulemisprosessit, joihin osallistuu asianomaisia sidosryhmiä, kuten kehitysmaiden työmarkkinaosapuolia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia sekä asiaan liittyvien eri alojen asiantuntijoita ja yrityksiä; ehdottaa, että näiden kuulemisten tuloksia ja kerättyä näyttöä olisi todella hyödynnettävä laadittaessa lainsäädäntöä ja että erityisesti olisi otettava huomioon asianomaisten sidosryhmien tilanne ja erityistarpeet kumppanimaissa, joissa kuuleminen on määräävä tekijä; pitää myönteisenä aloitetta tehdä kuulemisprosesseista paremmin kohdennettuja, selkeämpiä ja käyttäjäystävällisempiä; kehottaa komissiota varmistamaan, että suunniteltu julkisen kuulemismenettelyn yksinkertaistaminen ei heikennä sen tehokkuutta; korostaa roolia, joka EU:n edustustoilla voi olla erityisesti kehitysmaissa, sekä tarvetta asettaa käyttöön näiden kuulemisten toteuttamiseen tarvittavat välineet ja resurssit;
23. kehottaa EU:n toimielimiä noudattamaan monikielisyyden suhteen perusoikeuskirjassa ja ETY:n neuvoston asetuksessa N:o 1/1958 sekä sisäisissä suuntaviivoissa ja päätöksissä, kuten hyvän hallintotavan säännöstössä, vahvistettuja periaatteita, oikeuksia ja velvoitteita;

24. kehottaa EU:n toimielimiä antamaan käyttöön tarvittavat henkilöresurssit sen varmistamiseksi, että monikielisyyttä kunnioitetaan lainsäädäntöprosessin eri vaiheissa;
25. katsoo, että EU:n virallisilla kielillä laadittujen kielitoisintojen yhdenmukaisuus on olennainen edellytys sille, että tuomioistuimet ja EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaiset tulkitsevat voimassa olevaa sääntelyä luotettavasti, ja että näin ollen ne edistävät merkittävästi EU:n oikeuden yhtenäistä soveltamista ja sen täytäntöönpanon valvontaa; kehottaa toimielimiä täyttämään nämä vaatimukset olennaisilta osiltaan tulevassa lainsäädäntötyössä;
26. vaatii, että kaikki rahoitusta ja tarjouskilpailuja koskevat Euroopan unionin verkkosivustot käännetään samanaikaisesti kaikille EU:n virallisille kielille, koska tietojen saatavuus alkuun vain englannin kielellä asettaa epäedulliseen asemaan ne jäsenvaltiot, joissa englanti ei ole virallinen kieli;
27. tähdentää, että Next Generation EU -elpymispaketin täytäntöönpano, EU:n yhteiskuntien paremman selviytymiskyvyn varmistaminen ja EU:n toimielinten tarve tavoittaa unionin kansalaiset tietoisuuden lisäämiseksi näiden poliittisten toimien ja niiden täytäntöönpanon perustavasta luonteesta ovat vahvasti yhteydessä toisiinsa; katsoo, että tietoisuuden lisäämisen perimmäisenä tavoitteena olisi edistää joustavampaa ja tehokkaampaa päätöksentekoa toimielinten välillä, jotta pandemiasta saatuihin kokemuksiin voidaan vastata määrätietoisesti ja päättäväisesti;
28. kehottaa vahvistamaan poliittista vuoropuhelua EU:n toimielinten, kansallisten parlamenttien, paikallis- ja alueviranomaisten, Euroopan alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean välillä;
29. panee merkille tämänhetkisen suuntauksen, jossa kansalliset parlamentit pyrkivät pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 2 soveltamisalan mukaisesti suurempaan sitoutumiseen EU:n politiikoista käytävän poliittisen vuoropuhelun kautta saadakseen siitä kansalaisille enemmän lisäarvoa; panee myös merkille, että Euroopan alueiden komitealta on pyydetty tässä mielessä samanlaista ennakoivaa osallistumista oma-aloitteisten lausuntojen kautta;
30. muistuttaa, että merkittävä osa EU:n lainsäädännöstä pannaan täytäntöön alueellisella tasolla, jolla on arvokasta ensi käden kokemusta EU:n lainsäädännön soveltamisesta tiiviissä yhteistyössä paikallistalouden, työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten kanssa ja joka voi auttaa vahvistamaan EU:n toimien tehokkuutta ja näkyvyyttä;
31. muistuttaa paikallis- ja alueviranomaisten erityisluonteesta ja siitä, että tarvitaan räätälöityjä kuulemisia; suosittaa, että komissio kuulee Euroopan alueiden komiteaa ennakoivasti, kun se järjestää avoimia kuulemisia ja laatii etenemissuunnitelmia ehdotuksista, jotka vaikuttavat merkittävästi aluetason hallintoihin;
32. korostaa, että toissijaisuusperiaatteen aktiivinen toteuttaminen on olennainen osa paremman sääntelyn agenda; pitää tässä yhteydessä myönteisenä sitä, että komissio hyödyntää lainsäädäntöehdotuksissaan entistä enemmän toissijaisuusperiaatteen arviointitaulukkoa, kuten se ehdotti 23. lokakuuta 2018 antamassaan tiedonannossa

”Toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen aseman vahvistaminen EU:n päätöksenteossa” (COM(2018)0703);

33. odottaa, että Euroopan tulevaisuuskonferenssi myös tasoittaa tietä toissijaisuusperiaatteeseen liittyville lisä uudistuksille, erityisesti soveltamalla toissijaisuusperiaatetta myös EU:n hallintoprosesseihin;
34. toteaa, että sääntelyn parantaminen on kaikkien EU:n toimielinten yhteinen tavoite ja tehtävä; vahvistaa, että toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä parlamentti järjeittää sisäisiä yksikköjään voidakseen osallistua paremmin sellaisen EU:n lainsäädännön kehitysmaihin kohdistuvien vaikutusten arviointiin ja seurantaan, jolla on ulkoisia ulottuvuuksia, mukaan lukien lainsäädäntömenettelyjä ja EU:n meno-ohjelmia koskevat parlamentin hyväksymät tekstit; vahvistaa myös aikovansa tehostaa vastaavasti valiokuntien välistä yhteistyötä ja koordinoitua, lisää kehityspolitiikan asiantuntemusta kaikissa asiaankuuluvissa valiokunnissa ja selvittää kehitysvaliokunnan tehtävää kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteen takaajana, kuten Euroopan parlamentin työjärjestyksessä (liite VI) todetaan, jotta voidaan parantaa EU:n lainsäädännön laatua ja tehokkuutta;
35. muistuttaa, että kansalaisten vetoomusten jatkuva ja huolellinen tarkastelu tarjoaa merkittäviä mahdollisuuksia lisätä paremman sääntelyn osallistavuutta ja tehokkuutta ja parantaa päätöstentekijöiden käsitystä paikallisista ja alueellisista realiteeteista sekä kansalaisten huolenaiheista ja tärkeimpinä pitämistä asioista; katsoo, että EU:n lainsäädännöllä olisi varmistettava kansalaisten ja yritysten yhdenvertainen kohtelu ja kansalaisten oikeuksien toteutumisen tehokas valvonta koko unionissa ja että olisi taattava nykyisten unionin sääntöjen noudattamisen vahva ja yhdenvertainen valvonta;
36. muistuttaa, että ennen toimielinten välisiä neuvotteluja on tärkeää pitää yllä tiiviitä yhteyksiä lainsäätäjien välillä, myös kutsumalla säännöllisesti muiden toimielinten edustajia epävirallisiin näkemysten vaihtoihin paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdassa esitetyn sitoumuksen mukaisesti; pitää valitettavana, että tämä sitoumus ei ole johtanut uusiin yhteistyörakenteisiin eikä järjestelmällisiin käytäntöihin näiden vaihtojen helpottamiseksi; ehdottaa, että lainsäätäjät sopivat tätä asiaa koskevista menettelyohjeista;
37. on vahvasti sitä mieltä, että EU:n toimielinten välistä ja niiden sisäistä kuulemistä, koordinoitua ja yhteistyötä on painotettava enemmän; kehottaa komissiota järjeittämään sisäisiä menettelyjään siten, että kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto otetaan järjestelmällisesti mukaan kaikkiin vaikutustenarviointeihin, etenkin sellaisen sisäisen lainsäädännön osalta, jolla voi olla vaikutuksia EU:n ulkopuolella, ja ottamaan asianmukaisesti huomioon tämän pääosaston esittämät huomiot, ehdotukset ja suositukset kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden puitteissa; kehottaa komissiota vahvistamaan kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston osallisuutta ja mielekästä osallistumista yksiköiden välisiin kuulemisiin, toimielinten välisiä suhteita käsittelevään ryhmään (GRI) ja ulkoisen toiminnan koordinoitiryhmään (EXCO) ja ottamaan asianmukaisesti huomioon tämän johtavan pääosaston kehitysyhteistyötä ja kehitysmaita koskevat havainnot;

38. kehottaa valtavirtaistamaan lasten oikeudet EU:n lainsäädännössä säätämällä lainsäädäntöehdotusten lasten oikeuksiin liittyvien vaikutusten arvioinneista; kehottaa tähän liittyen ottamaan käyttöön vaikutustenarvioinnin välineistössä lasten oikeuksia koskevan testin, johon voisi kuulua sidosryhmien kuuleminen, mukaan lukien lasten osallistumista koskeva mekanismi, vaikutusten kohteena olevien alueiden määrittäminen, lapsiin kohdistuvien vaikutusten mittaaminen ja vaihtoehtoisten mekanismien arviointi;
39. kannustaa komissiota lapsen oikeuksia koskevaan EU:n strategiaan sisältyvän sitoumuksensa mukaisesti käynnistämään enemmän lapsille ja nuorille suunnattuja julkisia kuulemisia ja käyttämään aktiivisesti lasten osallistumisen EU-foorumia, jotta nuoret saavat äänensä kuuluviin EU:n päätöksentekoprosessissa;
40. kehottaa toimielimiä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, kuten vammaiset henkilöt, voivat osallistua EU:n päätöksentekoprosessiin; korostaa tarvetta parantaa kaikkien kansalaisten tiedonsaantimahdollisuuksia; kehottaa käynnistämään lisää erityisryhmille, kuten lapset, nuoret ja ikääntyneet, kohdistettuja julkisia kuulemisia; kehottaa kaikkia EU:n päätöksentekijöitä ottamaan huomioon sidosryhmien panoksen ja varmistamaan tehokkaat jatkotoimet vastaavissa päätöksentekoprosesseissa;
41. kehottaa kehittämään vaikutusindikaattoreita erityisiä kysymyksiä, kuten haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kohdistuvia vaikutuksia, varten; kannattaa tässä suhteessa Unicefin ehdotusta lapsi-indikaattorista, jonka avulla arvioidaan politiikkatoimien vaikutusta lapsiin, ja kehottaa kehittämään vastaavia mekanismeja muille politiikanaloille;
42. kehottaa komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin poikkeuksetta kaikista lainsäädäntöehdotuksista; pitää erittäin valitettavana, että näin ei tehty aiemmin useiden poliittisesti arkaluontoisten ehdotusten osalta; muistuttaa, että parlamentti on tehnyt useasti omat vaikutustenarviointinsa korvatakseen komission arvioinnit ja tukeakseen päätöksentekoa; kehottaa varaamaan vaikutustenarviointeihin riittävästi aikaa ja resursseja niiden laadun varmistamiseksi; muistuttaa kuitenkin, että vaikka vaikutustenarvioinnit tarjoavat tärkeää tietoa päätöksenteon tueksi, ne eivät saisi koskaan korvata lainsäädäntöprosessia tai viivyttää sitä tarpeettomasti; korostaa, että EU:n lainsäädäntöprosessissa olisi keskityttävä ennen kaikkea laatuun, avoimuuteen ja tuoreimman tietämyksen ja tiedon käyttöön vaikutustenarvioinneissa eikä siihen, kuinka nopeasti aloitteet saatetaan päätökseen; kehottaa julkaisemaan vaikutustenarvioinnit heti niiden valmistuttua eikä vasta toimintapolitiikkaa koskevan ehdotuksen esittämisen yhteydessä, jotta varmistetaan suurempi avoimuus siitä, miten EU:n päätökset tehdään; toteaa, että paremman sääntelyn ja erityisesti vaikutusten ennakoarviointien tehokas täytäntöönpano edellyttävät asianmukaisia resursseja; kehottaa komissiota osoittamaan tähän tarkoitukseen riittävät varat;
43. korostaa ja pitää valitettavana sitä, että useista keskeisistä lainsäädäntöehdotuksista ei ole tehty vaikutustenarviointeja ja toteaa, että tämän voidaan katsoa johtuvan vain osittain covid-19-pandemiasta; panee merkille komission aikomuksen julkaista ehdotusten ohessa tai kolmen kuukauden kuluessa niiden julkaisemisesta komission yksiköiden analyttinen valmisteluasiakirja, jos vaikutustenarviointia ei ole tehty;

korostaa, että vaikka tämä on tervetullut askel kohti suurempaa avoimuutta, se ei saisi johtaa siihen, että komissio kiertää vaikutustenarviointia koskevia velvoitteitaan, ja että komission olisi julkaistava yksiköidensä valmisteluasiakirjat samanaikaisesti lainsäädäntöehdotuksen kanssa;

44. pitää myönteisenä komission aikomusta vahvistaa alueellisten vaikutusten arviointia ja maaseutuvaikutusten arviointia¹⁴, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon EU:n eri alueiden, kuten kaupunki- ja maaseutualueiden, raja-alueiden ja syrjäisimpien alueiden, tarpeet ja erityispiirteet; muistuttaa alueellisten vaikutusten arviointien merkityksestä Euroopan alueiden komitealle, mukaan lukien maaseutualueisiin ja kaupunkialueisiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnit sekä rajatylittävien vaikutusten arvioinnit;
45. korostaa tarvetta kehittää lisävälineitä uusien politiikkojen, aloitteiden ja lainsäädännön ympäristövaikutusten arvioimiseksi silloin, kun nykyiset välineet ovat riittämättömiä, jotta voidaan varmistaa, että von der Leyenin komission vihreät tavoitteet ja komission keskittyminen YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin otetaan paremmin huomioon komission vaikutustenarvioinneissa ja lainsäädäntöehdotuksissa; kehottaa tässä yhteydessä ottamaan huomioon kustannukset, joita voi aiheutua toimien toteuttamatta jättämisestä, erityisesti terveyden, ilmaston, ympäristön ja sosiaalisen ulottuvuuden aloilla, sekä viivästyksistä aiheutuvat kumulatiiviset vaikutukset; katsoo, että vaikutustenarvioinneissa on otettava yhtäläisesti huomioon komission ehdotusten taloudellisten, sosiaalisten sekä terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien seurausten arviointi ja että on arvioitava vaikutuksia kansalaisten perusoikeuksiin sekä naisten ja miesten tasa-arvoon;
46. pitää valitettavana, että unionin politiikan ja lainsäädännön, etenkin muun kuin kehitystä koskevan sisäisen lainsäädännön, kehitysmailhin kohdistuvien vaikutusten arvioinnit ovat edelleen harvalukuisia eikä niissä arvioida ja käsitellä asianmukaisesti mahdollisia vaikutuksia kehitysmailhin; uskoo vahvasti, että vaikutusten ennakoarvioinnit ovat arvokas väline, jolla voidaan määrittää politiikka- ja/tai lainsäädäntöehdotuksen mahdolliset riskit kehitysmaille ja etenkin vähiten kehittyneille maille ja puuttua niihin; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota EU:n lainsäädännön vaikutukseen kehitysmailhin ja noudattamaan ja edistämään kehitysyhteistyön tavoitteita näissä aloitteissa tapauksen mukaan erityisesti sellaisilla aloilla kuin muuttoliike, ympäristö, maatalous ja kansainvälisen rikollisuuden, kuten järjestäytyneen rikollisuuden, huumausaine- ja ihmiskaupan sekä rahanpesun, torjunta; kehottaa komissiota muuntamaan vaikutustenarviointien päätelmät säännöksiksi muissa kuin kehitystä koskevissa säädöksissä, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon EU:n sitoutuminen SEUT:n 208 artiklaan;
47. on huolissaan eurooppalaisen ilmastolain säännösten täytäntöönpanosta tapauksissa, joissa vaikutustenarviointia ei tehdä, erityisesti poliittisesti arkaluonteisten ehdotusten,

---

¹⁴ Komissio kuvailee 30. kesäkuuta 2021 antamassaan tiedonannossa ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet” (COM(2021)0345) maaseutuvaikutusten arviointia seuraavasti: ”Kun otetaan huomioon maaseudun kehittämisen moniulotteinen luonne ja se, että perussopimuksilla pyritään taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen, EU:n politiikkoja on tarkasteltava uudelleen maaseutunäkökulmasta ottaen huomioon politiikkojen mahdolliset vaikutukset maaseutualueiden työllisyyteen ja kasvuun sekä kehitysnäkyymiin, sosiaaliseen hyvinvointiin, kaikille tarjottaviin yhtäläisiin mahdollisuuksiin ja maaseutualueiden ympäristön laatuun.”

myös sekundaarilainsäädännön, osalta; muistuttaa, että toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti komission olisi toteutettava vaikutustenarvioinnit lainsäädäntöaloitteistaan ja muista aloitteistaan, delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla ennakoidaan olevan huomattavia taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia;

48. panee merkille, että väline 35 sisältää elementtejä, joilla voidaan ohjata vaikutusanalyysien toteuttamista kehitysmaissa, ja edellyttää, että tätä välinettä käytetään kattavasti; katsoo, että nykyisten alojen, joilla vaikutustenarvioinnit olisi asetettava etusijalle, on kuvastettava unionin nykyisiä ja tulevia haasteita ja heijastettava parlamentin kantoja ja että niiden olisi vastattava selkeästi asiaankuuluvia EU:n lainsäädännön aloja, jotta voidaan helpottaa niiden säädösten tunnistamista, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota; ehdottaa, että välineistöä olisi edelleen vahvistettava, jotta voidaan helpottaa mahdollisten taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten tunnistamista ja analysointia kehitysmaissa; ehdottaa, että välineistössä otetaan käyttöön tiettyjen välineiden osalta uusi otsake ”Vaikutukset kehitysmaihin”, joka kattaa ainakin välineet 23, 25 ja 26; ehdottaa, että tähän otsakkeeseen sisällytetään tiettyjä ohjaavia kysymyksiä sen selvittämiseksi, edistääkö lainsäädäntö kehityspolitiikan tavoitteita ja Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoa sekä EU:ssa että kehitysmaissa; muistuttaa, että ihmisoikeusvaikutukset, myös vaikutukset lapsiin, alkuperäiskansoihin, hlbtqi-henkilöihin ja muihin haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kehitysmaissa ovat tärkeitä unionin kehitysyhteistyön kannalta; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan käyttöön erillisiä vaikutustenarviointien luokkia, jotka koskevat ihmisoikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia sekä oikeusvaltioperiaatetta ja hyvää hallintotapaa kehitysmaissa; palauttaa mieliin, että on tärkeää myös arvioida jatkuvasti menettelyjen ja välineiden vaikuttavuutta, jotta voidaan ottaa opiksi aiemmista toimista ja parantaa toimintaa vastaisuudessa, ja kehottaa näin ollen komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille välineen 35 täytäntöönpanosta;
49. korostaa, että on tärkeää kytkeä ihmisoikeusvaikutuksia koskevat arvioinnit EU:n uuteen ihmisoikeuksia koskevaan huolellisuusvelvoitteeseen liittyvään toimintakehykseen varmistamalla, että yritysten ihmisoikeus- ja ympäristöriskeistä ala-, liiketoiminta- ja arvoketjukohtaisesti tuotettuja tietoja hyödynnetään EU:n tason ja kansallisissa täytäntöönpano- ja valvontaelimissä, sillä näin saadaan mitattavissa olevia vertailuarvoja ja aineellista sisältöä;
50. muistuttaa, että parlamentti on perustanut vaikutustenarvioinnin ja Euroopan tason lisäarvon osaston voidakseen suorittaa vaikutusten ennako- ja jälkiarviointeja näyttöön perustuvan päätöksenteon tueksi, ja pyytää varaamaan riittävästi rahoitusta ja henkilöresursseja tälle osastolle ja muille parlamentin yksiköille, joiden tehtävänä on tukea jäsenten valmiuksia parantaa toimintaansa lainsäätäjinä;
51. muistuttaa, että parlamentin arvioinneissa olisi otettava huomioon säännösten tehokkuus siihen nähden, miten hyvin niillä saavutetaan asetetut tavoitteet, varmistetaan rahalle saatava vastine ja pidetään kustannukset oikeassa suhteessa hyötyihin, miten soveliaita ja asianmukaisia ne ovat kehittymässä oleviin tarpeisiin nähden, kuinka paljon ne tuottavat lisäarvoa ja miten johdonmukaisia ne ovat sisäisesti ja ulkoisesti muiden politiikan alojen kanssa;

52. tukee komission sitoutumista toimintapolitiikan arviointeihin ja rohkaisee komissiota hyödyntämään enemmän vaikutusten jälkiarviointeja lainsäädännön vaikuttavuuden ja hyötyjen arvioimiseksi, mikä puolestaan voi auttaa politiikan tulevassa kehittämisessä ja parantaa sääntelyyn liittyviä lähestymistapoja; korostaa ”arviointi ensin” -periaatteen tärkeyttä sen varmistamiseksi, että aiemmin saadulla kokemuksella on vaikutusta tuleviin politiikkatoimiin; ilmaisee vakavan huolensa kasvavasta suuntauksesta, jossa arviointeja ja vaikutustenarviointeja suoritetaan samanaikaisesti, vaikka arviointien tuloksia pitäisi hyödyntää kaikessa lainsäädännön tarkistamisessa;
53. pitää myönteisenä, että arviointien ja niihin liittyvien tutkimusten laadunvalvonta on standardoitu yksiköiden välisten ryhmien ja laaduntarkastuksen tarkistuslistojen avulla; panee kuitenkin merkille, että muiden jälkitarkastusten kuin arviointien osalta ei ole käytössä samaa laadunvalvontaa; kannustaa komissiota määrittelemään muille jälkitarkastuksille kuin arvioinneille laadun vähimmäisstandardit, jotta varmistetaan niiden laadukkuus kaikissa komission yksiköissä; katsoo, että tällaisissa laadun vähimmäisstandardeissa olisi edellytettävä, että jälkitarkastuksiin sisältyy yksityiskohtainen kuvaus käytetystä menetelmästä, mukaan lukien tiedonkeruu- ja analysointivälineet, menetelmän valintaa koskevat perustelut ja sen rajoitukset;
54. korostaa, että lainsäädännön valvonta- ja uudelleentarkastelulausekkeilla varmistetaan, että tarvittavat tiedot kerätään ja arvioidaan; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa nykyisen toimielinten välisen sopimuksen puitteissa uudelleentarkastelu- ja valvontalausekkeitä koskevan toimielinten välineistön, joka sisältää muun muassa luokitusjärjestelmän mahdollisille tuloksille ja/tai jälkitarkastuksille, joita on mahdollista pyytää, sekä ohjeet valvontalausekkeiden laatimisesta, sekä EU:n toimielimille tai elimille että jäsenvaltioille;
55. korostaa, että jälkiarviointit ovat myös tärkeä väline arvioitaessa lainsäädännön vaikutusta kansalaisiin ja yrityksiin ja että tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä pk-yrityksiin kohdistuviin vaikutuksiin, ja kehottaa komissiota antamaan Fit for Future -foorumille ja jäsenvaltioille mahdollisuuden antaa palautetta komission kustannus- ja hyötyarvioista täytäntöönpanon jälkeen;
56. korostaa, että paremman lainsäädännön tavoitteita on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ja arvioitava parempaa lainsäädäntöä koskevan agendan kriteereillä, mukaan lukien seuranta ja raportointi; korostaa, että tavoitteiden on oltava tasapainoisia ja oikeasuhteisia ja niiden vaikuttavuutta on arvioitava; muistuttaa vertailukelpoisten EU:n laajuisten tietojen merkityksestä tässä arvioinnissa ja kehottaa komissiota tutkimaan, onko paremman sääntelyn välineiden käytöllä saavutettu tavoitteita, kuten parempia toimintapoliittisia tuloksia;
57. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut uudelleen arviointiprosessin avoimuuteen, ja kehottaa julkaisemaan monivuotiset arviointisuunnitelmat sekä asiaankuuluvat käytetyt taustatiedot; korostaa entisestään tarvetta parantaa vaikutustenarviointeja ja arviointeja tukevan julkisen, täydellisen ja ymmärrettävän näytön saatavuutta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission aikomusta parantaa sen näyttörekistereitä ja niiden välisiä kytköksiä sekä tehdä sisäisistä tietokannoistaan ja -rekistereistään julkisia ja helposti saatavilla olevia; tukee tässä yhteydessä komission

aikomusta perustaa yhteinen lainsäädäntöportaali, jonka olisi oltava mahdollisimman intuitiivinen ja käyttäjäystävällinen, jotta voidaan välttää tiedolla ylikuormittaminen, ja painottaa, että yhteisen portaalin on oltava täysin toimintavalmis vuoden 2022 loppuun mennessä; kannattaa tavoitetta lisätä toimielinten välistä yhteistyötä, jotta helpotetaan ja virtaviivaistetaan kaikkien tietystä poliittisesta aloitteesta kerättyjen tietojen saantia koko lainsäädäntöprosessin ajan;

58. korostaa, että EU:n rahoittamista pilottihankkeista ja soveltuvuusselvityksistä voidaan mahdollisuuksien mukaan saada lainsäädännön laatimista tukevaa tietoa ja että ne voivat helpottaa lainsäädännön täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa;
59. korostaa sen merkitystä, että komissio vastaa parlamentin kirjallisiin kysymyksiin hyvissä ajoin; pitää valitettavana, että suurimpaan osaan kirjallisista kysymyksistä on aiemmin vastattu myöhässä, ja vaatii komissiota vastaamaan kirjallisiin kysymyksiin nopeammin; huomauttaa, että parlamentin kysymyksiin annettujen vastausten laatu on usein erittäin heikko ja kehottaa tämän vuoksi parantamaan välittömästi ja rakenteellisesti merkittävällä tavalla komission vastauksia parlamentin kysymyksiin;
60. korostaa, että EU:n toimielinten avoimuus on keskeistä lainsäädäntöprosessissa, sillä kansalaisilla on oikeus tietää, miten heihin vaikuttavat lait laaditaan; pitää myönteisenä neuvoston kanssa äskettäin tehtyä sopimusta avoimuusrekisteristä; pitää valitettavana, että kaikilla EU:n toimielimillä ja elimillä sekä jäsenvaltioiden edustustoilla ei ole velvollisuutta soveltaa avoimuusrekisteriä;
61. kehottaa parantamaan edelleen keskustelujen ja päätösten avoimuutta kaikissa toimielimissä; pitää valitettavana neuvoston päätöksentekoprosessin avoimuuden puutetta ja käytäntöä liioitella asiakirjojen turvallisuusluokitusta ja tulkita asetukseen (EY) N:o 1049/2001 sisältyvät poikkeukset hyvin laajasti erityisesti päätöksentekomenettelyn suojaamisen ja oikeudellisen neuvonannon suojaamisen osalta, mikä merkitsee usein sitä, että kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvää ylivoimaisen yleisen edun periaatetta ei sovelleta; katsoo, että salassapitoa koskevien poikkeusten soveltaminen neuvoston asiakirjoihin olisi toteutettava käyttäen johdonmukaista järjestelmää, jota valvotaan riippumattomasti ja joka on Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen; kehottaa neuvostoa kaikkien päätösten yhteydessä, lainsäädäntöasiakirjoista täytäntöönpanosäädöksiin ja delegoituihin säädöksiin, lisäämään julkistamiensa keskeisten asiakirjojen määrää ja asiakirjatyyppien määrää, erityisesti jäsenvaltioiden ilmaisemien kantojen osalta, jotta kansalaiset saavat tietää, miten niiden hallitukset ottavat kantaa kansalaisten puolesta EU:n tasolla ja jotta voidaan vahvistaa EU:n päätöksenteon valvontaa kansallisissa parlamenteissa;
62. muistuttaa, että meneillään olevan lainsäädäntömenettelyn avoimuus ja julkisuus ovat ominainen osa lainsäädäntömenettelyä ja niitä voidaan näin ollen soveltaa kolmikantakokousten asiakirjoihin tutustumista koskevaan oikeuteen, kuten Euroopan unionin tuomioistuin on todennut oikeuskäytännössään ja erityisesti asiassa T-540/15, De Capitani v. Euroopan parlamentti; katsoo, että EU:n on kehitettävä kunnianhimoisempia menettelytapoja asiakirjoihin tutustumista varten ja parannettava nykyisten sääntöjen soveltamista myös asiakirjoihin, jotka liittyvät sisäisiin neuvotteluihin, kolmikantakokouksiin ja kansainvälisiin neuvotteluihin; palauttaa

mieliin, että Euroopan oikeusasiamiehen mukaan asiakirjoihin, erityisesti lainsäädäntöasiakirjoihin, tutustumisoikeutta koskevien rajoitusten olisi oltava poikkeuksellisia ja rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä; toteaa lisäksi, että avoimuus ja läpinäkyvyys parantavat EU:n lainsäädäntöprosessien legitimitettiin ja lisäävät luottamusta niihin; pitää valitettavana käytäntöä, jossa vedotaan rutiininomaisesti ”toimielimen päätöksentekoprosessin tehokkuuteen” syynä estää pääsy lainsäädännön valmistelusta koskeviin asiakirjoihin;

63. katsoo, että asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annettua asetusta (EY) N:o 1049/2001 voitaisiin tarkistaa siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon esimerkiksi digitalisaatio ja digitaalinen asiakirjahallinto, avoimuutta ja asiakirjojen saatavuutta koskeva nykyinen oikeuskäytäntö sekä yleinen kehitys yleisön näkemyksessä avoimuudesta; korostaa, että mahdollisen tarkistuksen johdosta avoimuuden olisi lisääntytävä eikä vähennyttävä;
64. korostaa, että avoimet, tehokkaat, läpinäkyvät ja riippumattomat hallinnolliset ja lainsäädännölliset päätöksentekoprosessit ovat korkeatasoisten toimintapolitiikkojen ja sääntelyn edellytyksiä; korostaa, että yhdenmukaistettujen hallinnollisten menettelyjen käyttöönotto voisi osaltaan edistää hyvää hallintotapaa ja hyviä sääntelykäytäntöjä EU:ssa ja vahvistaa asiantuntevan päätöksenteon ja demokraattisen legitimitetin välistä yhteyttä; muistuttaa, että parlamentti kehotti 15. tammikuuta 2013, 9. kesäkuuta 2016 ja 20. tammikuuta 2021 antamissaan päätöslauselmissa hyväksymään asetuksen avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta SEUT:n 298 artiklan nojalla, ja panee merkille, etteivät parlamentin pyynnöt ole johtaneet komission ehdotukseen; kehottaa siksi jälleen kerran komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen Euroopan unionin hallintomenettelylaiksi ja ottamaan siinä huomioon parlamentin asiassa tähän mennessä toteuttamat toimet;
65. muistuttaa, että lainsäädännön laatimisessa on sovellettava johdonmukaisia periaatteita, erityisesti avoimuutta, vastuuvollisuutta sekä selkeyttä ja täsmällisyyttä, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettujen periaatteiden mukaisesti;
66. huomauttaa, että euroryhmän kaltaisiin elimiin, joissa avoimuus on vielä vähäisempää, olisi ensi sijassa sovellettava neuvoston työjärjestystä ja että niiden äänestysmenettelyt, pöytäkirjat, tulokset sekä äänestyselitykset ja käsittelyt olisi asetettava yleisön saataville;
67. panee merkille REFIT-ohjelman ja Fit for Future -foorumien kaltaisten välineiden käytön ennen komission ehdotusta lainsäädännön muuttamisesta, jotta voidaan yksilöidä yksinkertaistamista ja tarpeettomien kustannusten ja hallinnollisen taakan vähentämistä koskevat mahdollisuudet varmistuen samalla mahdollisimman korkeatasoinen suojele ja tehostaen EU:n lainsäädännön noudattamista; muistuttaa, että Fit for Future -foorumien tehtävänä on myös arvioida, otetaanko jossakin tietyssä unionin lainsäädännössä ja sen tavoitteissa huomioon tulevaisuuden vaatimukset, ovatko ne oikeasuhteisia ja vastaavatko ne uusiin haasteisiin, sekä keskittyä sääntelyn tasapainottamiseen;
68. kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan tehokkaimpien ratkaisujen löytämiseksi paremman sääntelyn periaatteita soveltaen, jotta EU:n politiikoissa voidaan yhdistää etujen maksimointi ja kustannusten minimointi lainsäädännöstä hyötyvien etujen

mukaisesti; korostaa, että ”pienet ensin” -periaatetta on sovellettava johdonmukaisesti ja vahvistettava ”suurissa asioissa suuri ja pienissä asioissa pieni” -periaatetta sen varmistamiseksi, että EU:n ja kansallisessa lainsäädännössä keskitytään asianmukaisesti pk-yrityksiin ja että näitä periaatteita pidetään perustana uudelle toimielinten väliselle sitoumukselle hallinnollisen taakan vähentämiseksi;

69. pitää myönteisenä komission päätöstä perustaa Fit for Future -foorumiin alaryhmä, joka koostuu Euroopan alueiden komitean alueellisten keskusten verkostosta; kehottaa komissiota toteuttamaan foorumin lausuntojen perusteella merkityksellisiä jatkotoimia ja vahvistamaan näyttöön perustuvaa lähestymistapaa sen jälki- ja ennakoarvioinneissa paikallisen ja alueellisen asiantuntemuksen avulla;
70. muistuttaa, että väliarvioinnit ja raukeamislausekkeet ovat hyödyllisiä välineitä sen varmistamisessa, että EU:n lainsäädäntö on aina ajan tasalla tai että se peruutetaan oikea-aikaisesti, kun se on täyttänyt tarkoituksensa; katsoo, että komission olisi kehitettävä ja otettava käyttöön kestävyyttä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, joka ottaisi paremmin huomioon EU:n toimintapolitiikkojen ja lainsäädännön taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten välisen vuorovaikutuksen; suosittaa, että Fit for Future -foorumi yksilöi ja tutkii lainsäädäntöä, joka on ristiriidassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja laajempien kestävä kehityksen tavoitteiden kanssa, muun muassa ottamalla tässä yhteydessä käyttöön kestävyuden etusijalle asettamista koskevan lähestymistavan;
71. kehottaa jälleen komissiota¹⁵ edistämään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteutumista poistamalla sitä mahdollisesti hidastavia esteitä ja byrokratiaa ja kiinnittämällä erityistä huomiota unionin säädösten soveltamisen seurauksiin ja kustannuksiin erityisesti pk-yrityksille;
72. palauttaa mieliin, että tarpeettoman taakan arvioinnissa on huomioitava unionin lainsäädännön nettovaikutukset eri hallintotasoilla ja otettava samalla täysimääräisesti huomioon toissijaisuusperiaate, kun yhden unionin säädöksen hyväksyminen erityisesti suoraan sovellettavien EU:n asetusten muodossa voi vähentää hallinnollista taakkaa kansallisella tai paikallisella tasolla ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa tekemällä säännöistä avoimia ja ennakoitavia ja varmistamalla, että niitä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, ja siten myös vähentää ympäristöön, ilmastoon ja terveyteen kohdistuvien negatiivisten ulkoisvaikutusten kustannuksia ja vaikutuksia; toteaa, että EU:n lainsäädännön yhtenäistä soveltamista voidaan tukea sillä, että EU:n lainsäädännöstä tehdään selkeämpää noudattaa esimerkiksi paremman sääntelyn avulla;
73. toteaa, että on saavutettava lisäedistystä erityisesti lomakkeiden ja menettelyjen yksinkertaistamisen ja standardoinnin alalla ja pantava johdonmukaisesti täytäntöön ”yhden kerran”- ja ”digitalisaatio oletusarvona” -periaatteet sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla;
74. katsoo, että kaikkien kansainvälisten kauppaa- ja investointisopimusten on vastattava tulevaisuuden tarpeita kaikissa ulottuvuuksissaan ja että siten ne edistävät taloudellista,

---

¹⁵ Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunto esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2022 – kaikki päälukot.

sosiaalista ja ympäristökestävyyttä ja edesauttavat kansainvälisten sitoumusten täyttämistä; korostaa tässä yhteydessä, että ennen kauppaa- ja investointineuvottelujen käynnistämistä on tärkeää tehdä kestäväyttä koskevat vaikutustenarvioinnit; korostaa, että on kehitettävä ja otettava käyttöön sellainen kestäväyttä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jossa otettaisiin paremmin huomioon EU:n lainsäädännön, politiikkojen ja aloitteiden sekä kauppaa- ja investointisopimusten taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten välinen vuorovaikutus ja huomioitaisiin myös kumulatiiviset vaikutukset, joita eri lainsäädäntöehdotuksilla sekä kauppaa- ja investointisopimuksilla voisi yhdessä olla;

75. katsoo, että EU:n toimielinten olisi hyödynnettävä eri politiikanalojen asiantuntemusta optimaalisen päätöksenteon varmistamiseksi ja erittäin tehokkaiden toimenpiteiden hyväksymiseksi; kehottaa kaikkia kolmea EU:n toimielintä parantamaan sisäisten elintensä välistä koordinoitua ja välttämään lokeroitunutta työskentelyä; korostaa, että on tärkeää edistää johdonmukaisia sääntelyjärjestelmiä esimerkiksi yhdenmukaistamalla käsitteitä toisiinsa liittyvissä lainsäädäntöaloitteissa, koska näin voidaan parantaa säännösten noudattamista;
76. korostaa, että on tutkittava innovatiivisia lainsäädännöllisiä lähestymistapoja, kuten oikeusmuotoilua; korostaa, että oikeusmuotoilu on ihmiskeskeinen lähestymistapa, joka voi auttaa kuromaansänteen EU:n kansalaisten, sidosryhmien ja EU:n lainsäädännön välistä kuilua; muistuttaa, että ihmiskeskeinen lähestymistapa edellyttää, että lainsäädäntö laaditaan ensisijaisesti kansalaiset ja sidosryhmät huomioon ottaen ja että se on helposti ymmärrettävissä;
77. kiinnittää neuvoston ja komission huomion Euroopan parlamentin fokusryhmien antamiin suosituksiin, joissa korostetaan tarvetta tarkistaa työjärjestyksen 132 artiklaa sekä neuvoston ja komission jäsenten oikeutta päästä istuntosaliin koskevaa 166 artiklaa, jotta parlamentin jäsenet voivat osallistua neuvoston työryhmien, pysyvien edustajien komitean tai neuvoston kokouksiin tai vastata niissä kysymyksiin;
78. korostaa SEUT:n 218 artiklan 10 kohdassa vahvistettua velvoitetta, että Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa, kun on kyse unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisistä sopimuksista; pitää valitettavana, että parlamentilla ei ole mahdollisuutta saada tietoa kansainvälisten kauppaa- ja investointisopimusten osapuolten neuvottelukantoihin liittyvistä eri ehdotuksista; katsoo, että tähän liittyen olisi pantava asianmukaisesti täytäntöön paremmasta lainsäädännöstä tehty toimielinten välinen sopimus, jossa todetaan olevan tärkeää varmistaa, että kukin toimielin voi käyttää perussopimuksissa vahvistettuja oikeuksiaan ja täyttää niissä vahvistetut velvollisuutensa, jotka liittyvät kansainvälisten sopimusten neuvottelemiseen ja tekemiseen;
79. korostaa tarvetta varmistaa kansainvälisen kaupan välineisiin liittyvien sääntelyvaatimusten oikeasuhteisuus;
80. korostaa, että kauppaa- ja investointisopimusten väliaikaista soveltamista koskevia vakiintuneita käytäntöjä olisi sovellettava kaikkiin kansainvälisiin sopimuksiin sen varmistamiseksi, että mitään sopimusta ei sovelleta väliaikaisesti ennen kuin parlamentti on äänestänyt hyväksyntänsä antamisesta;

81. katsoo, että tehokkaassa sääntelyssä on löydettävä tasapaino lyhyen aikavälin tarpeiden ja pitkän aikavälin haasteiden välillä; tähdentää, että strategisella ennakoinnilla on keskeinen rooli tulevaisuuden tarpeiden huomioimisessa EU:n päätöksenteossa, koska siten varmistetaan, että uusien aloitteiden arvioinnit perustuvat pidemmän aikavälin näkymään, ja korostetaan laadukkaan lainsäädännön tuomaa lisäarvoa investointina tulevaisuuteen; pitää myönteisenä ennakointielementtien sisällyttämistä komission paremman sääntelyn agendaan vaikutustenarviointien ja arviointien muodossa; katsoo kuitenkin, että komission olisi yhdenmukaistettava ja yhdistettävä paremman sääntelyn ja strategisen ennakoinnin toimensa, jotta molemmat prosessit voidaan integroida paremmin; korostaa, että komission menetelmät, jotka koskevat kustannusten arviointia, kompromisseista päättämistä ja strategisen ennakoinnin toteuttamista, ovat epäselviä ja kehottaa komissiota todentamaan, miten näitä toimintatapoja on noudatettu käytännössä; kehottaa komissiota tarkastelemaan innovatiivisia kustannusten arvioinnin työkaluja; suosittaa vahvasti tähän liittyen ottamaan strategisessa ennakointiprosessissa huomioon myös hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC), biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumia (IPBES) ja asetuksen (EY) N:o 401/2009 10 a artiklan mukaisesti perustetun ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan raportit yhdessä puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi annetun asetuksen (EU) 2021/1119 kanssa;
82. panee merkille sääntelyntarkastelulautakunnan osallistumisen nykyisen lainsäädännön vaikutustenarviointeihin, toimivuustarkastuksiin ja muihin merkittäviin arviointeihin, ja toteaa, että se parantaa merkittävästi komission näyttöön perustuvaa työtä; panee merkille, että sääntelyntarkastelulautakunta voi osaltaan varmistaa, että komission työ on puolueetonta ja korkeatasoista, ja että sen asiantuntemusta ja kokemusta voitaisiin käyttää muihinkin tehtäviin komissiossa; korostaa, että sääntelyntarkastelulautakunta voi valvoa tehokkaasti komission työtä vain, jos se on kiistatta riippumaton ja puolueeton; kehottaa tässä yhteydessä parantamaan merkittävästi sääntelyntarkastelulautakunnan riippumattomuutta ja sen sidosryhmien kanssa pitämien kokousten, uudelleentarkasteluiden, suositusten ja lausuntojen avoimuutta, myös velvoittamalla lautakunnan jäsenet käyttämään avoimuusrekisteriä; korostaa, että lautakunnan työ ei saa viime kädessä vaikuttaa komission mahdollisuuksiin ehdottaa lainsäädäntöä eikä aiheettomasti viivästyttää lainsäädäntöehdotusten hyväksymistä; kehottaa komissiota julkaisemaan kaikki lautakunnan lausunnot välittömästi niiden hyväksymisen jälkeen, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus, avoimuus ja vastuuvellisuus koko prosessin ajan, ja toimittamaan ne parlamentille ja neuvostolle; kehottaa lisäksi komissiota asettamaan lainsäätäjien saataville lautakunnalle toimitettavat arviointiluonnokset ja vaikutustenarviointiluonnokset; panee merkille, että sääntelyntarkastelulautakunta koostuu neljästä komission jäsenestä ja kolmesta ulkopuolisesta asiantuntijasta; kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen sääntelyntarkastelulautakunnan päätöksentekoprosessia, koska nykyinen järjestelmä mahdollistaa lausuntojen antamisen ilman ulkopuolisten asiantuntijoiden panosta, tai perustamaan komission ulkopuolisen riippumattoman sääntelyntarkastelulautakunnan; kehottaa lisäksi komissiota laajentamaan yhteistyötään sääntelyntarkastelulautakunnan kanssa ja vahvistamaan sitä tarjoamalla sen työhön enemmän välineitä sekä varmistamaan yhteisen tutkimuskeskuksen tuen;

83. panee merkille ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen, jonka avulla komissio pyrkii kompensoimaan jollekin alalle aiheutuvia uusia rasitteita poistamalla kansalaisilta ja yrityksiltä vastaavia unionin tason rasitteita samalla politiikanalalla; panee merkille, että ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistavalla pyritään vahvistamaan REFIT-ohjelmaa laajentamalla sitä kattamaan nykyisistä säädöksistä aiheutuvien rasitteiden lisäksi myös uudesta lainsäädännöstä aiheutuvat rasitteet ja että sillä pyritään säätelemään kullakin politiikanalalla kumuloituvaa taakkaa; vaatii, että ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistavan on pohjauduttava myös asiaankuuluvien sidosryhmien osallistumiseen; toteaa, että komissio otti tämän toimintatavan yksipuolisesti käyttöön ilman etukäteen tehtyä vaikutustenarviointia tai kuulemista; tähdentää, että tämän toimintatavan toteuttaminen ei saisi vaikuttaa poliittisiin tavoitteisiin tai paremman sääntelyn tavoitteeseen, ja painottaa, että se ei saisi johtaa mekaanisiin tai automaattisiin päätöksiin kumota lainsäädäntöä tai alentaa sen standardeja eikä se saisi lamauttaa lainsäädäntöprosessia ja että sen tavoitteena olisi oltava EU:n lainsäädännön modernisointi ja uudistaminen uusiin haasteisiin vastaamiseksi, myös lainsäädäntöä korvaamalla, yhdistämällä ja parantamalla; korostaa, että EU:n lainsäädännön laatimisessa, saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanossa olisi vältettävä lisäämästä hallinnollista taakkaa tarpeettomasti mutta tämän ei pitäisi katsoa tarkoittavan sääntelyn purkamista tai sääntelemättä jättämistä eikä se saisi estää jäsenvaltioita pitämästä yllä tai toteuttamasta kunnianhimoisempia toimenpiteitä tai hyväksymästä tiukempia sosiaalista ja ympäristön suojelua sekä kuluttajansuojaa koskevia normeja tapauksissa, joissa unionin lainsäädännössä on määritetty ainoastaan vähimmäisvaatimukset;
84. korostaa, että EU:n lainsäädännön tehokas täytäntöönpano on olennaisen tärkeää, jotta voidaan lisätä kansalaisten luottamusta EU:n politiikkatoimiin ja toimielimiin; muistuttaa, että SEUT:n 197 artiklan mukaan tällaista täytäntöönpanoa on pidettävä jäsenvaltioiden yhteistä etua koskevana asiana; kehottaa jäsenvaltioita välttämään tarpeetonta hallinnollista tai sääntelyyn liittyvää lisätaakkaa, kun ne saattavat EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään, erityisesti pk-yritysten osalta, sillä ylisääntelyyn liittyvät käytännöt ovat yksi tärkeimmistä tarpeetonta hallinnollista taakkaa aiheuttavista tekijöistä; katsoo kuitenkin, että paremman sääntelyn periaate ei saisi estää jäsenvaltioiden parlamentteja pitämästä voimassa tai toteuttamasta kunnianhimoisempia toimenpiteitä tapauksissa, joissa unionin lainsäädännössä on määritelty vain vähimmäisvaatimukset; tukee komission jäsenvaltioille esittämää pyyntöä raportoida, kun ne päättävät lisätä osatekijöitä, jotka eivät johdu EU:n lainsäädännöstä;
85. muistuttaa, että tarve uudelle lainsäädännölle ei automaattisesti tarkoita, että nykyinen lainsäädäntö on tarpeetonta; katsoo tähän liittyen, että myös mahdollisista kumoamisista on tehtävä perusteellinen vaikutustenarviointi, jotta vältetään odottamattomat seuraukset ja ei-toivotut vaikutukset; vaatii, että tämä toimintatapa perustetaan avoimeen ja näyttöön perustuvaan menetelmään, jossa otetaan oikeassa suhteessa huomioon kaikki kestävyyyteen liittyvät hyöty- ja kustannusnäkökohdat, kuten noudattamatta ja toimimatta jättämisen kustannukset, ja huomioidaan hallinnolliset tai taloudelliset vaikutukset, tarkastellaan EU:n säännöstöä kokonaisvaltaisesti ja otetaan huomioon näkökohtien sosiaaliset sekä ympäristöön ja kansanterveyteen kohdistuvat vaikutukset; pyytää komissiota tässä yhteydessä asettamaan ”yksi sisään, yksi ulos” -laskimensa julkisesti saataville ja hankkimaan asialle muiden EU:n toimielinten tuen, ennen kuin se

- ottaa toimintatavan käyttöön; katsoo, että paremman lainsäädännön olisi perustuttava ensisijaisesti laadullisiin eikä määrällisiin näkökohtiin; korostaa korkeatasoisen lainsäädännön merkitystä toteutettaessa EU:n lippulaivahankkeita; suhtautuu myönteisesti komission tiedonannossa esitettyyn sitoumukseen tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden, alueiden ja keskeisten sidosryhmien kanssa vihreän siirtymän edistymistä haittaavien esteiden ja byrokratian poistamiseksi; korostaa jälkiarviointien merkitystä, jotta varmistetaan, että EU täyttää sitoumuksensa;
86. korostaa lisäksi, että ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistapaa sovellettaessa olisi otettava huomioon kaikki säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset, sekä hallinnolliset että mukautuskustannukset; korostaa tarvetta varmistaa, että jäsenvaltiot ja myös paikallis- ja alueviranomaiset soveltavat tätä lähestymistapaa, kun asianomaisia säädöksiä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä; kannustaa vaihtamaan kompensointitoimenpiteitä, menetelmiä ja kerättyjä tietoja koskevia parhaita käytäntöjä;
87. korostaa, että luottamuksella asetusten täytäntöönpanon valvontaan on tärkeä rooli unionin lainsäädännön legitimiudessa; kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa ja puuttumaan tehokkaasti kaikkiin EU:n lainsäädännön rikkomisiin;
88. korostaa tässä yhteydessä sen merkitystä, että parlamentti, neuvosto ja komissio tekevät jäsennellympää yhteistyötä unionin lainsäädännön täytäntöönpanon ja tehokkuuden arvioimiseksi, jotta sitä voidaan parantaa; huomauttaa, että jäsenvaltioiden on pantava unionin lainsäädäntö nopeasti, oikea-aikaisesti ja asianmukaisesti täytäntöön, jotta on mahdollista asianmukaisesti arvioida lisälainsäädännön tarvetta;
89. toteaa, että rikkomusmenettelyjen jatkuvasti suuri määrä osoittaa, että unionin lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen täytäntöönpano ja soveltaminen jäsenvaltioissa on edelleen suuri haaste, ja pyytää, että toteutetaan kiireellisesti toimia komission tällaisissa menettelyissä tekemien päätösten avoimuuden parantamiseksi; toistaa, että EU:n lainsäädännön tehokas täytäntöönpano on keskeinen osa paremman lainsäädännön agenda; huomauttaa, että kansalaisille ja yrityksille aiheutuva liiallinen sääntelytaakka johtuu usein sääntöjen noudattamiseen liittyvistä jäsenvaltioiden ongelmista; kehottaa komissiota panemaan EU:n lainsäädännön täytäntöön kaikilta osin ja ilman aiheetonta viivytystä ja hyödyntämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä; korostaa, että lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa koskevan komission politiikan on oltava ennakoitavampaa ja avoimempaa ja lujitettava kaikkein sidosryhmien oikeusvarmuutta;
90. kehottaa Euroopan tulevaisuuskonferenssia keskustelemaan parlamentin lainsäädäntöaloiteoikeuden vahvistamisesta, koska parlamentti on EU:n ainoa demokraattisesti valittu elin ja edustaa suoraan unionin kansalaisia; muistuttaa, että komission puheenjohtaja von der Leyen on sitoutunut tukemaan parlamentin aloiteoikeutta; pitää valitettavana, että tätä mahdollisuutta on järjestelmällisesti lykätty perussopimusten tulevien tarkistusten yhteyteen; korostaa, että parlamentaarinen aloiteoikeus on edustuksellisen demokratian tärkeä piirre jäsenvaltioissa, ja katsoo, että parlamentin jäsenille unionin kansalaisten suorina edustajina on annettava mahdollisuus toimia vahvistamalla heidän oikeuttaan muokata EU:n lainsäädäntöohjelmaa; panee tyytyväisenä merkille komission puheenjohtajan sitoumuksen tukea Euroopan

parlamentin aloiteoikeutta ja komission sitoumuksen vastata SEUT:n 225 artiklan mukaisesti pyyntöihin aina lainsäädäntötoimella; kehottaa neuvostoa ja komissiota poistamaan mahdolliset esteet parlamentin mahdollisuuksilta käyttää toimivaltaansa ehdottaen lainsäädäntöaloitteita; katsoo, että puitesopimusta voitaisiin tarkistaa, jotta varmistetaan tämän oikeuden käyttämisen helpottaminen; korostaa, että on myös selvennettävä parlamentin erityyppisten mietintöjen välisiä eroja ja selkeytettävä komissiolta pyydettyjä toimia;

91. korostaa, että Euroopan tulevaisuuskonferenssi on ennennäkemätön aloite suoran yhteyden luomiseksi EU:n kansalaisiin, jotta voidaan kuulla heidän näkemyksiään EU:n päätöksenteosta; katsoo, että konferenssin päättymisen jälkeen on arvioitava mahdollisuutta ottaa käyttöön toimintatapoja, joilla voidaan lisätä kansalaisten osallistumista lainsäädäntöprosessiin; korostaa, että on tärkeää antaa kansalaisille mahdollisuus käyttää kaikilta osin demokraattista oikeuttaan osallistua EU:n päätöksentekoprosessiin olemalla aktiivisesti vuorovaikutuksessa valitsemiensa edustajien kanssa ja edistää suoraa osallistumista; ehdottaa, että komissio tarkastelee mahdollisuutta sisällyttää osallistavat mekanismit toimielinten väliseen vuoropuheluun, johon komission vuotuinen työohjelma perustuu;
92. panee merkille, että EU:n kansalaisten käsitys EU:n hallinnon vaikutuksesta heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja tuleviin kehityskuluihin muuttuu nopeasti sosiaaliseen mediaan yhä enemmän painottuvassa tietoyhteiskunnassa, joka nopeuttaa ja lisää tietoisuutta EU:n päätöksenteon toiminnasta ja EU:n hallintoon kohdistuvia vaatimuksia; toistaa, että kansalaiset on osallistettava äänestämisen ohella kokonaisvaltaisesti EU:n päätöksentekoprosessiin ja muihin kanaviin ja välineisiin siten, että huomioon otetaan koko politiikkasykli; toistaa pitävänsä tärkeinä tehokkaita osallistumismekanismeja ja toistaa kehotuksensa perustaa pysyviä osallistumismekanismeja 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman¹⁶ mukaisesti ja korostaa, että ne on otettava käyttöön unionin tasolla ja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ja niihin on sisällytettävä tarvittavat välineet, jotta horisontaalinen ja vertikaalinen koordinointi olisi riittävää eri tasojen instituutioiden välillä; katsoo, että nämä mekanismit voisivat perustua muun muassa poliittisiin verkkokeskustelufoorumeihin, nuorten kuulemisiin ja kansalaispaneelien jatkamiseen;
93. huomauttaa, että lainsäädännön parantaminen edellyttää tehokkaita lainsäädäntömenettelyjä, joiden avulla EU:n päätöksentekomenettelyt voidaan saattaa päätökseen asianmukaisessa määräajassa; pitää valitettavana, että perussopimuksissa määräytyvät erityiset lainsäätämismenettelyt on saatettu onnistuneesti päätökseen liian harvoin, koska neuvosto ei ole ollut sitoutunut niihin ja koska tehokkaita menettelyohjeita ei ole;
94. on tyytyväinen Euroopan tulevaisuuskonferenssin keskusteluihin kansalaisten osallistumisesta EU:n päätöksentekoprosessiin; korostaa erityisesti kansalaispaneelin 1 suosituksia, erityisesti suosituksia 35, 36, 41, 46 ja 48, sekä kansalaispaneelin 2 suosituksia, erityisesti suosituksia 10 ja 11 osa-alueella 2.1, suositusta 16 osa-alueella 3.1, suositusta 24 osa-alueella 4.1 ja suosituksia 29 ja 32 osa-alueella 4.2 ja erityisesti kansalaisten osallistumista koskevaa suositusta 39 osa-alueella 5; pitää tarpeellisena

---

¹⁶ EUVL C 99, 1.3.2022, s. 96.

sitoutua mielekkäällä tavalla suosituksiin, jotka esitetään konferenssin loppuraportissa, jonka johtokunta laatii yhteistyössä konferenssin täysistunnon kanssa kansallisten ja eurooppalaisten kansalaispaneelien suosituksista käytyjen täysistuntokeskustelujen sekä monikielisen digitaalisen foorumin panoksen pohjalta; katsoo, että paneelien suositukset osoittavat selvästi, että kansalaiset pyytävät lisäämään EU:ssa käytävän julkisen keskustelun avoimuutta ja kehottavat EU:n toimielimiä lisäämään yhteydenpitoa ja tiedotusta ja käyttämään aktiivisesti kaikkia viestintäkanavia, erityisesti sosiaalista mediaa, jota olisi hyödynnettävä EU:n päätöksenteossa, lainsäädäntöprosessit mukaan luettuina; kehottaa komissiota, neuvostoa ja parlamenttia panemaan täytäntöön kansalaispaneelien suosituksiin perustuvat konferenssin lopulliset päätelmät perussopimuksissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;

95. suosittaa, että lainsäädäntöprosessiin, joka viriää parlamentille perussopimuksissa annetusta lainsäädäntöaloiteoikeudesta, on sisällyttävä kehotus laatia kyseisiä aloitteita koskeva lainsäädäntöaikataulu samalla tavoin kuin tavallisen lainsäätämisen järjestyksen kohdalla; korostaa lisäksi, että kaikissa tällaisissa erityisissä lainsäätämismenettelyissä on noudatettava paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen määräyksiä kaikkien kolmen toimielimen institutionaalista velvoitteesta neuvotella SEU:n 13 artiklan 2 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti;
96. katsoo, että tapauksissa, joissa parlamentti käyttää aloiteoikeutta ja jotka liittyvät esimerkiksi sen kokoonpanoa, jäsenten valintaa ja tehtävien hoitamisen yleisiä ehtoja koskeviin sääntöihin sekä oikeusasiamiehen ohjesääntöön ja väliaikaisten tutkintavaliokuntien asettamiseen, olisi harkittava, että tulevaan toimielinten väliseen sopimukseen otetaan toimenpiteitä, joilla vältetään tärkeiden toimielinten välisten asioiden jumituminen;
97. korostaa parlamentin tärkeää roolia unionin kansalaisia edustavana toimielimenä muun muassa sen valvoessa komissiota ja muita toimielimiä ja tehdessä yhteistyötä näiden kanssa kansalaisten puolesta sekä varmistettaessa, että lainsäädännön kansalaisiin kohdistuvien vaikutusten osalta sovelletaan alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa; muistuttaa siksi, että on tärkeää turvata parlamentin rooli tulevan lainsäädännön alustavassa arvioinnissa parlamentin käytössä olevien nykyisten välineiden avulla;
98. pitää myönteisinä komission toimia kuulemisprosessin vahvistamisen puolesta, sitoumusta raportoida kaikista julkisista kuulemisista kahdeksan viikon kuluessa kuulemisen päättymisestä sekä sitoumusta tiedottaa kuulemisista aktiivisemmin useampien kansalaisten, sidosryhmien ja pk-yritysten sekä paikallis- ja alueviranomaisten saavuttamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita edistämään tätä prosessia jakamalla tietoa kuulemisista alueellaan; toteaa, että jotkut sidosryhmät, joilla on suuremmat taloudelliset resurssit, voivat olla aktiivisempia kuulemisissa; katsoo, että kerätystä palautteesta on saatava tasapainoinen kuva sidosryhmien toimintaympäristöstä, mikä edellyttää, että helpotetaan kannanottojen keräämistä kaikilta sidosryhmiltä, myös niiltä kansalaisilta ja heidän edustajiltaan, joilla on vähemmän resursseja;
99. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

23.3.2022

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Valmistelija: Christian Sagartz

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklaan sisältyvät kehitysyhteistyötavoitteet,
- 2. pitää myönteisenä 29. huhtikuuta 2021 annettua komission tiedonantoa ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” (COM(2021)0219) ja komission sitoumusta varmistaa, että kaikki lainsäädäntöehdotukset edistävät kestävän kehityksen toimintaohjelmaa (Agenda 2030);
- 3. vahvistaa, että EU:lla on SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti velvollisuus sisällyttää kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet kaikkiin muihin toteuttamiinsa muihin sisä- ja ulkopolitiikan alan toimiin, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin; palauttaa mieliin, että monilla unionin politiikoilla, jotka koskevat enimmäkseen unionia, voidaan edistää kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista, mutta niillä on usein myös erittäin suuri ekologinen, taloudellinen ja sosiaalinen jalanjälki kehitysmaissa; vaatii siksi, että Agenda 2030 -toimintaohjelmalla ja sen kestävän kehityksen tavoitteilla on edelleen edistettävä koordinoitua lähestymistapaa EU:n sisäisen ja ulkoisen toiminnan ja sen muiden politiikkojen välillä; toteaa näin ollen jälleen kerran, että riittävien synergioiden luominen ja siten ennakoitiin perustuvan päätöksenteon ja johdonmukaisuuden lisääminen kaikissa unionin politiikoissa on ratkaisevan tärkeää kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi maailmanlaajuisesti; muistuttaa, että kestävän kehityksen tavoitteet ja niihin sisältyvät periaatteet ovat jakamattomia eikä niitä saa heikentää; pitää ehdottoman tärkeänä suunnitella kehitysmaita koskeva EU:n politiikka siten, että voidaan ennakoida ilmastonmuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen vaikutuksia;
- 4. on vahvasti sitä mieltä, että unionin paremman sääntelyn järjestelmä voi olla arvokas väline tämän oikeudellisen veloitteen toteuttamisessa, kunhan siinä ehdotettuja välineitä käytetään asianmukaisesti ja niiden koko potentiaali hyödyntäen, jotta voidaan luoda kannustimia päätöksentekoon, jossa puututaan asianmukaisesti maailmanlaajuisiin haasteisiin ja mahdollistetaan esteiden, rasitteiden tai epäselvyyksien minimointi pyrittäessä näihin politiikkatavoitteisiin; pitää valitettavana, että unionin

politiikan ja lainsäädännön, etenkin muun kuin kehitystä koskevan sisäisen lainsäädännön, kehitysmaihin koskevien vaikutusten arvioinnit ovat edelleen harvalukuisia eikä niissä arvioida ja käsitellä asianmukaisesti mahdollisia vaikutuksia kehitysmaihin; suhtautuu myönteisesti paremman sääntelyn suuntaviivojen ja paremman sääntelyn välineistön uusiin versioihin; toivoo, että uusi tiedonanto sekä päivitetty suuntaviivat ja välineistö parantavat tilannetta siten, että niiden perusteella tehdään tarvittaessa säännöllisesti kattavia ja johdonmukaisia vaikutustenarviointeja; uskoo vahvasti, että vaikutusten ennakoarvioinnit ovat arvokas väline, jolla voidaan määrittää politiikka- ja/tai lainsäädäntöehdotuksen mahdolliset riskit kehitysmaille ja etenkin vähiten kehittyneille maille ja puuttua niihin; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota EU:n lainsäädännön vaikutukseen kehitysmaihin ja noudattamaan ja edistämään kehitysyhteistyön tavoitteita näissä aloitteissa tapauksen mukaan erityisesti sellaisilla aloilla kuin muuttoliike, ympäristö, maatalous ja kansainvälisen rikollisuuden, kuten järjestäytyneen rikollisuuden, huumausaine- ja ihmiskaupan sekä rahanpesun, torjunta; kehottaa komissiota muuntamaan vaikutustenarviointien päätelmät säännöksiksi muissa kuin kehitystä koskevissa säädöksissä, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon EU:n sitoutuminen SEUT-sopimuksen 208 artiklaan; korostaa tarvetta antaa pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset) konkreettista tukea niiden mukautuessa uuteen sääntelykehikseen, etenkin pyrittäessä noudattamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteita, saavuttamaan Pariisin sopimuksen tavoitteet ja kestävä kehityksen tavoitteet ja panemaan täytäntöön Agenda 2030; kehottaa komissiota tehostamaan sääntelyntarkastelulautakunnan suorittamaa vaikutustenarviointien seulontaa vahvistamalla tämän elimen asiantuntemusta kehitysyhteistyöstä; pitää sääntelyn parantamista välineenä, joka voitaisiin jakaa kumppanimaiden kanssa; kehottaa komissiota vahvistamaan jo käynnissä olevaa yhteistyötä kumppanimaiden kanssa tältä osin;

5. panee merkille, että väline 35 sisältää elementtejä, joilla voidaan ohjata vaikutusanalyysien toimintaa kehitysmailloissa, ja edellyttää, että tätä välinettä käytetään kattavasti; katsoo, että nykyisten alojen, joilla vaikutustenarviointit olisi asetettava etusijalle, on kuvastettava unionin nykyisiä ja tulevia haasteita ja heijastettava parlamentin kantoja ja että niiden olisi vastattava selkeästi asiaankuuluvia EU:n lainsäädännön aloja, jotta voidaan helpottaa niiden säädösten tunnistamista, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota; ehdottaa, että välineistöä olisi edelleen vahvistettava, jotta voidaan helpottaa mahdollisten taloudellisten, sosiaalisten ja ekologisten vaikutusten tunnistamista ja analysointia kehitysmailloissa; ehdottaa, että välineistössä otetaan käyttöön tiettyjen välineiden osalta uusi otsake ”Vaikutukset kehitysmailloihin”, joka kattaa ainakin välineet 23, 25 ja 26; ehdottaa, että tähän otsakkeeseen sisällytetään tiettyjä ohjaavia kysymyksiä sen selvittämiseksi, edistääkö lainsäädäntö kehityspolitiikan tavoitteita ja Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoa sekä EU:ssa että kehitysmailloissa; muistuttaa, että ihmisoikeusvaikutukset, myös vaikutukset lapsiin, alkuperäiskansoihin, hlbtq-henkilöihin ja muihin haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kehitysmailloissa ovat tärkeitä unionin kehitysyhteistyön kannalta; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan käyttöön erillisiä vaikutustenarviointien luokkia, jotka koskevat ihmisoikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa sekä oikeusvaltioperiaatetta ja hyvää hallintotapaa kehitysmailloissa; palauttaa mieliin, että on tärkeää myös arvioida jatkuvasti menettelyjen ja välineiden vaikuttavuutta, jotta voidaan ottaa opiksi aiemmista toimista ja parantaa toimintaa vastaisuudessa, ja kehottaa näin

ollen komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille välineen 35 täytäntöönpanosta;

6. on vahvasti sitä mieltä, että EU:n toimielinten välistä ja niiden sisäistä kuulemista, koordinoitua ja yhteistyötä on painotettava enemmän; kehottaa komissiota järjeistämään sisäisiä menettelyjään siten, että kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto otetaan järjestelmällisesti mukaan kaikkiin vaikutustenarviointeihin, etenkin sellaisen sisäisen lainsäädännön osalta, jolla voi olla vaikutuksia EU:n ulkopuolella, ja ottamaan asianmukaisesti huomioon tämän pääosaston esittämät huomiot, ehdotukset ja suositukset kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden puitteissa; kehottaa komissiota vahvistamaan kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston osallisuutta ja mielekästä osallistumista yksiköiden välisiin kuulemisiin, toimielinten välisiä suhteita käsittelevään ryhmään ja ulkoisen toiminnan koordinoitiryhmään ja ottamaan asianmukaisesti huomioon tämän johtavan pääosaston kehitysyhteistyötä ja kehitysmaita koskevat havainnot;
7. katsoo, että kehitysmaihin vaikuttavan lainsäädännön laatu määräytyy muun muassa sen legitimiuden ja vaikuttavuuden perusteella, jotka puolestaan riippuvat kuulemisprosessin luonteesta sekä siitä, miten hyvin lainsäädäntö vastaa kyseisten maiden tarpeita ja saavutetaanko sen täytäntöönpanolla halutut tulokset aiheuttamatta haittaa; suhtautuu myönteisesti siihen, että komission painopisteenä on ymmärryksen parantaminen EU:n lainsäädäntöön liittyvistä tarpeista ja vaikutuksista EU:n ulkopuolella lisäämällä yhteistyötä ulkopuolisten kumppaneiden kanssa; kehottaa komissiota tekemään tästä sitoumuksesta vaikuttavan varmistamalla osallistavat, mielekkäät ja tehokkaat kuulemisprosessit, joihin osallistuu asianomaisia sidosryhmiä, kuten kehitysmaiden työmarkkinaosapuolia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia sekä asiaan liittyvien eri alojen asiantuntijoita ja yrityksiä; ehdottaa, että näiden kuulemisten tuloksia ja kerättyä näyttöä olisi todella hyödynnettävä laadittaessa lainsäädäntöä ja että erityisesti olisi otettava huomioon asianomaisten sidosryhmien tilanne ja erityistarpeet kumppanimaissa, joissa kuuleminen on määrää toteuttava; pitää myönteisenä aloitetta tehdä kuulemisprosesseista paremmin kohdennettuja, selkeämpiä ja käyttäjäystävällisempiä; kehottaa komissiota varmistamaan, että suunniteltu julkisen kuulemismenettelyn yksinkertaistaminen ei heikennä sen tehokkuutta; korostaa roolia, joka EU:n edustustoilla voi olla erityisesti kehitysmaissa, sekä tarvetta asettaa käyttöön näiden kuulemisten toteuttamiseen tarvittavat välineet ja resurssit;
8. toteaa, että paremman sääntelyn ja erityisesti vaikutusten ennakoarviointien tehokas täytäntöönpano edellyttävät asianmukaisia henkilöresursseja sekä taloudellisia ja muita resursseja ja aikaa; kehottaa komissiota osoittamaan tässä yhteydessä riittävät varat;
9. toteaa, että sääntelyn parantaminen on kaikkien EU:n toimielinten yhteinen tavoite ja tehtävä; vahvistaa, että toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä parlamentti järjeistää sisäisiä yksikköjään voidakseen osallistua paremmin sellaisen EU:n lainsäädännön arviointiin ja seurantaan, jolla on ulkoisia ulottuvuuksia, mukaan lukien lainsäädäntömenettelyjä ja EU:n meno-ohjelmia koskevat parlamentin hyväksymät tekstit; vahvistaa myös aikovansa tehostaa vastaavasti valiokuntien välistä yhteistyötä ja koordinoitua, lisätä kehityspolitiikan asiantuntemusta kaikissa asiaankuuluvissa valiokunnissa ja selventää kehitysvaliokunnan tehtävää kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteen takaajana, kuten Euroopan parlamentin

työjärjestyksessä (liite VI) todetaan, jotta voidaan parantaa EU:n lainsäädännön laatua ja tehokkuutta;

10. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut parantamaan ehdotusten vaikutusten analysointia ja niistä raportointia ja ottaa huomioon laadunarviointien merkityksen, sillä ne voisivat auttaa tunnistamaan puutteita, tarpeita ja mahdollisuuksia sekä kartoittamaan olemassa olevia riskejä ja suuntauksia ja siten edistämään poliittisten painopisteiden määrittelyä ja laatimaan pitkän aikavälin strategista suunnittelua erityisesti vähiten kehittyneissä maissa ja kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta; korostaa sellaisen kokonaisvaltaisen näkökulman merkitystä, jossa otetaan huomioon vaikutus kestäväen kehityksen tavoitteisiin kokonaisuutena, jossa kaikkia kestäväen kehityksen kolmea ulottuvuutta – taloudellista, sosiaalista ja ekologista ulottuvuutta – tarkastellaan yhtä yksityiskohtaisen analyysin avulla ja yhtä tarkasti ottaen huomioon sekä laadullinen että määrällinen näyttö; panee huolestuneena merkille, että viitattaessa ainoastaan asiaankuuluviin kestäväen kehityksen tavoitteisiin kestäväen kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman yhdenmukainen ja kokonaisvaltainen luonne saattaa jäädä huomiotta; palauttaa mieliin, että pyrittäessä panemaan täytäntöön Agenda 2030 ja saavuttamaan kestäväen kehityksen tavoitteet unioni on sitoutunut toimimaan globaalina edelläkävijänä yhdessä jäsenvaltioidensa ja niiden paikallis- ja alueviranomaisten kanssa ja tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa; pitää valitettavana, että komissio ei ole vielä laatinut integroitua ja kokonaisvaltaista strategiaa kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi; muistuttaa, että EU:n on lisättävä näkyvyyttään kehitysmaissa tiedottamalla tehokkaasti yhteistyö- ja meno-ohjelmistaan erityisesti siksi, että sen geopoliittiset kilpailijat ovat yhä enemmän läsnä Afrikan maissa;
11. toteaa jälleen, että on tärkeää varmistaa EU:n päätöksenteon tehokkuus ja dynaamisuus sekä kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus suhteessa kehitysmaihin ja etenkin vähiten kehittyneisiin maihin vaikuttavaan EU:n ulkopoliittikkaan; on huolissaan siitä, että komission marraskuussa 2021 esittämissä tarkistetuissa paremman sääntelyn suuntaviivoissa ja välineistössä ei mainita kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta kertaakaan ja että vain näihin suuntaviivoihin liittyvään välineistöön sisältyy kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskeva väline nro 35; vaatii, että kaikkien asianomaisten EU:n toimielinten ja kaikkien jäsenvaltioiden on myös korkeimmalla poliittisella tasolla käytettävä järjestelmällisemmin ja tehokkaammin mekanismeja, joilla varmistetaan kestäväen kehitystä koskevien politiikkojen johdonmukaisuus; kehottaa laatimaan aloitteita, joilla EU:n lähestymistavasta tehdään tässä yhteydessä johdonmukaisempi; korostaa kaikkien unionin rahoitusvälineiden, aloitteiden ja strategioiden johdonmukaisuuden ratkaisevaa merkitystä, jotta saadaan aikaan EU:n maailmanlaajuiset toimet ja noudatetaan sen sitoumusta kestäväen kasvuun ja kehitykseen.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.3.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Benoît Biteau, Marlene Mortler

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

25	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Benoît Biteau, Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt

1	-
ID	Bernhard Zimniok

0	0
-	

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

3.3.2022

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN KIRJE

Adrián Vázquez Lázara
Puheenjohtaja
Oikeudellisten asioiden valiokunta
Bryssel

Asia: Lausunto paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Arvoisa puheenjohtaja

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan (ENVI) koordinaattorit päättivät 3. kesäkuuta 2021, että ENVI-valiokunta antaa kirjeen muodossa lausunnon paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä (2021/2166(INI)).

Sen vuoksi pyydän ENVI-valiokunnan puheenjohtajana ja ENVI-valiokunnan lausunnon valmistelijana asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään jäljempänä esitetyt ENVI-valiokunnan kokouksessaan¹ 3. maaliskuuta 2022 hyväksymät ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy.

Kunnioitavasti

Pascal Canfin

Kopio: Tiemo Wölken

---

¹ Lopullisessa äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Pascal Canfin (puheenjohtaja), César Luena (varapuheenjohtaja), Dan-Ștefan Motreanu (varapuheenjohtaja), Mathilde Androuët, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurélie Beigneux, Hildegard Bentele, Sergio Berlato, Alexander Bernhuber, Malin Björk, Michael Bloss, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Cornelia Ernst, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Raffaele Fitto, Malte Gallée, Andreas Glück, Nicolás González Casares, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Jessica Polfjärd, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Søgaard-Lidell, Maria Spyraкі, Nicolae Ștefănuță, Róza Thun und Hohenstein, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Nikolaj Villumsen, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Tiemo Wölken.

EHDOTUKSET

1. kehottaa komissiota noudattamaan välittömästi ja täysimääräisesti eurooppalaisen ilmastolain¹ 6 artiklan 4 kohtaa, jossa säädetään, että kaikkien toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten on oltava johdonmukaisia vuodelle 2050 asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisen kanssa; muistuttaa tässä yhteydessä, että komission on arvioitava kaikkien toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisuutta ilmastoneutraaliustavoitteiden kanssa ja sitä, varmistavatko ne edistymisen ilmastomuutokseen sopeutumisessa;
2. pitää valitettavana, että uusia ilmastoon liittyviä johdonmukaisuudentarkastuksia on sovellettu lainsäädäntötoimenpiteitä koskevien ehdotusten ja lainsäädäntöehdotusten vaikutustenarviointiin vasta 1 tammikuuta 2022 alkaen, vaikka eurooppalainen ilmastolaki tuli voimaan heinäkuussa 2021, mikä tarkoittaa, ettei lain säännöksiä ole sovellettu lukuisiin ehdotuksiin, joilla on merkitystä vihreän kehityksen ohjelman kannalta;
3. pitää myönteisenä lähestymistapaa, jossa vaikutustenarvioinneissa ja arvioinneissa tarkistetaan yhteensopivuus eurooppalaisen ilmastolain kanssa ja joka hahmotellaan parempaa sääntelyä koskevassa tiedonannossa ja sen jälkeen laadituissa suuntaviivoissa ja välineistöissä; kehottaa komissiota kuitenkin soveltamaan näitä tarkastuksia järjestelmällisesti ja toteuttamaan niitä uuden toimenpide-ehdotuksen laatimisprosessin tai voimassa olevan lainsäädännön toimivuustarkastuksen valmisteluprosessin alussa, jotta se voi todella ohjata toimintapoliittisia valintoja; korostaa, että eurooppalainen ilmastolaki velvoittaa komission antamaan osana 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua johdonmukaisuudentarviointia perustelut, jos toimenpide-ehdotusta tai lainsäädäntöehdotusta ei soviteta yhteen eurooppalaisen ilmastolain tavoitteiden kanssa;
4. on huolissaan eurooppalaisen ilmastolain säännösten täytäntöönpanosta tapauksissa, joissa vaikutustenarviointia ei tehdä, erityisesti poliittisesti arkaluonteisten ehdotusten, myös sekundaarilainsäädännön, osalta; muistuttaa, että toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti komission olisi toteutettava vaikutustenarvioinnit lainsäädäntöaloitteistaan ja muista aloitteistaan, delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla ennakoidaan olevan huomattavia taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia;
5. kannattaa sitoutumista kaikkien EU:n toimintapolitiikkojen ympäristövaikutusten analysoinnin ja raportoinnin parantamiseen ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen pakollisen arvioinnin avulla ja kyseisen arvioinnin soveltamista kaikkien politiikka-alojen ehdotuksiin sääntöjen epäyhtenäisen soveltamisen välttämiseksi; kehottaa komissiota määrittelemään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen selvästi

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30. kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1.).

paremman sääntelyn välineistössä ja kytkemään sen EU:n luokitusjärjestelmäasetuksen² 17 artiklaan, kuten suuntaviivoissa;

6. korostaa, että ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen arvioimisessa on otettava huomioon yhteiskunnalle aiheutuvat laajemmat kustannukset ja hyödyt, esimerkiksi kansanterveyden alalla, ja ympäristövaikutukset;
7. korostaa, että paremman sääntelyn agendalla olisi tuettava unionin vihreää siirtymää myös poistamalla lainsäädäntöä, joka ei enää ole tarkoituksenmukaista, jotta voidaan keventää muun muassa pk-yritysten hallinnollista taakkaa; toteaa, että uusien toimenpiteiden tarve ei automaattisesti tarkoita, että nykyiset toimenpiteet ovat tarpeettomia; korostaa, että ”yksi sisään, yksi ulos” -periaate ei saa johtaa sääntelyn purkamiseen tai unionin kansalaisten ja ympäristön suojelua koskevien normien heikentämiseen eikä estää sellaisten ehdotusten hyväksymistä, joilla on tarkoitus saattaa ajan tasalle tai täydentää voimassa olevaa lainsäädäntökehystä, jotta se vastaisi EU:n kunnianhimoisempia tavoitteita, joita esitetään esimerkiksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja Euroopan terveysunionissa;
8. kehottaa soveltamaan ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistapaa täysin avoimesti; kehottaa komissiota laatimaan selkeät ja periaatteiseen pohjautuvat ohjeet kumottaviksi mahdollisesti soveltuvien säädösten valintaa ja arviointia varten, mukaan lukien laskentamenetelmä ”kustannusten” ja ”hyötyjen” arvioimiseksi; korostaa, että tällaisissa arvioinneissa olisi paitsi otettava huomioon hallinnolliset tai taloudelliset vaikutukset myös tarkasteltava unionin säännöstöä kokonaisvaltaisesti ja otettava huomioon sen sosiaaliset sekä ympäristöön ja kansanterveyteen kohdistuvat vaikutukset;
9. kehottaa jälleen³ komissiota edistämään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteutumista poistamalla sitä mahdollisesti hidastavia esteitä ja byrokratiaa ja kiinnittämällä erityistä huomiota unionin säädösten soveltamisen seurauksiin ja kustannuksiin erityisesti pk-yrityksille;
10. korostaa, että paremman sääntelyn agendalla olisi tuettava unionin talouden vihreää siirtymää mahdollistamalla muun muassa innovatiivisten ja mahdollistavien teknologioiden nopeampi ja tehokkaampi markkinoille tuominen; pitää myönteisenä, että korkeiden ympäristönormien ylläpitäminen voi saada aikaan lisähyötyjä, kuten uusia liiketoimintamahdollisuuksia, kilpailuetuja Euroopan teollisuudelle ja tasapuoliset toimintaedellytykset koko sisämarkkinoilla;
11. palauttaa mieliin, että ”tarpeettoman taakan” arvioinnissa on huomioitava unionin lainsäädännön ”nettovaikutukset” eri hallintotasoilla ja otettava samalla täysimääräisesti huomioon toissijaisuusperiaate, kun yhden unionin säädöksen hyväksyminen erityisesti suoraan sovellettavien EU:n asetusten muodossa voi vähentää hallinnollista taakkaa kansallisella tai paikallisella tasolla ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa tekemällä säännöistä avoimia, ennakoitavia ja yhdenmukaisesti sovellettavia

---

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18. kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

³ ENVI-valiokunnan lausunto esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2022 – kaikki pääluokat.

kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja siten myös vähentää ympäristöön, ilmastoon ja terveyteen kohdistuvien negatiivisten ulkoisvaikutusten kustannuksia ja vaikutuksia; toteaa, että EU:n lainsäädännön selkeyttäminen sen noudattamisen helpottamiseksi esimerkiksi paremman sääntelyn agendan avulla voi tukea EU:n lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista;

12. kannattaa strategisen ennakkoinnin järjestelmällistä sisällyttämistä päätöksentekoon sen varmistamiseksi, että EU:n toimintapolitiikat ja lainsäädäntö ovat tulevaisuuden tarpeiden mukaisia; pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut hyödyntämään paremmin strategista ennakointia, koska sillä on keskeinen rooli pyrittäessä saamaan EU:n päätöksenteosta tulevaisuuden tarpeet huomioon ottavaa varmistamalla, että aloitteet perustuvat pidemmän aikavälin näkymiin; kehottaa tässä yhteydessä ottamaan strategisen ennakkoinnin prosessissa järjestelmällisesti huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) ja biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) raportit; pitää tässä yhteydessä myönteisenä työtä, jota tehdään Fit for Future -foorumissa, joka kokoaa yhteen muun muassa julkishallintojen, kansalaisjärjestöjen sekä pienten ja suurten yritysten asiantuntemuksen säännöllisissä kokouksissa EU:n nykyisen lainsäädännön parantamiseksi; toteaa, että tätä foorumilla voitaisiin käsitellä myös laajempia aiheita, kuten vihreää siirtymää;
13. kannattaa näyttöön perustuvan päätöksenteon soveltamista ja korostaa, että luotettavan vertaisarvioidun tieteellisen näytön ja ennalta varautumisen periaatteen noudattamisen olisi oltava paremman sääntelyn kulmakiviä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota hallinnoimaan näyttöä avoimesti siten, että se on löydettävissä ja saatavilla olevaa, yhteentoimivaa ja uudelleenkäytettävissä ("FAIR-periaate");
14. pitää myönteisenä kestävä kehityksen tavoitteiden valtavirtaistamista päätöksenteossa sen varmistamiseksi, että kaikilla lainsäädäntöehdotuksilla edistetään kestävä kehityksen tavoitteita; kehottaa ottamaan vaikutustenarvioinneissa huomioon koko Agenda 2030 -toimintaohjelman toteuttamiseen kohdistuvan vaikutuksen eikä ainoastaan määrittämään "asiaankuuluvia" kestävä kehityksen tavoitteita, sillä toimintaohjelma on luonteeltaan kokonaisvaltainen ja yhdenmukainen; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta sisällyttää tarvittaessa kestävä kehityksen tavoitteet paremman sääntelyn suuntaviivoihin ja välineistöön ja ottaa huomioon kaikki välittömät ja pitkän aikavälin vaikutukset ympäristöön ja ilmastoon osana integroitua analyysia taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista, mukaan lukien niiden kumulatiiviset vaikutukset, sekä kustannukset, joita aiheutuu niiden toimien toteuttamisesta ja toteuttamatta jättämisestä, jotka ovat osa kahdeksannessa ympäristöalan toimintaohjelmassa hyväksyttyä kestävyuden etusijalle asettamista koskevaa lähestymistapaa;
15. korostaa, että ympäristölainsäädäntö ja terveyteen liittyvä lainsäädäntö vaikuttavat suoraan unionin kansalaisten elämään; kehottaa sen vuoksi komissiota laatimaan kaikkiin lainsäädäntöehdotuksiin perusteluosan helposti ymmärrettävällä kielellä, jota ymmärtävät muutkin kuin asiantuntijat, ja toteuttamaan kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki unionin kansalaiset ymmärtävät lainsäädäntöehdotuksen sisällön, myös mahdolliset vaikutukset heidän elämäänsä;

16. toteaa jälleen, että jäsenvaltioiden edustajien täytäntöönpanosäädösten neuvoo-antavien menettelyjen ja tarkastelumenettelyjen kaikissa vaiheissa antamien äänten avoimuutta olisi lisättävä ja että yksittäisten jäsenvaltioiden edustajien äänet olisi julkistettava virallisissa pöytäkirjoissa; toteaa jälleen, että komission olisi asetettava julkisesti saataville enemmän tietoja komitean kokouksista, mukaan lukien kokoonpano, läsnäolo, esityslistat, asiakirjat ja käsitellyt luonnokset⁴;
17. korostaa sen merkitystä, että komissio vastaa parlamentin kirjallisiin kysymyksiin hyvissä ajoin; pitää valitettavana, että suurimpaan osaan kirjallisista kysymyksistä on aiemmin vastattu myöhässä, ja vaatii komissiota vastaamaan nopeammin Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kirjallisiin kysymyksiin toimikautensa jälkipuoliskolla.

---

⁴ Euroopan parlamentin 17. joulukuuta 2020 hyväksymät tarkistukset ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta (P9_TA(2020)0364).

3.3.2022

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN KIRJE

Adrián Vázquez Lázara
Puheenjohtaja
Oikeudellisten asioiden valiokunta
Bryssel

Asia: Lausuntoluonnos paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Arvoisa Adrián Vázquez Lázara

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikuntaa on pyydetty antamaan edellä mainitussa menettelyssä lausunto valiokunnallenne. Valiokunnan koordinaattorit päättivät kokouksessaan 14. heinäkuuta 2021 antaa kyseisen lausunnon kirjeen muodossa.

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta käsitteli edellä mainittua asiaa kokouksessaan 3. maaliskuuta 2022. Viimeksi mainitussa kokouksessa se päätti pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään jäljempänä esitetyt ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy.

Jäljempänä esitettyjen ehdotusten lisäksi haluaisimme kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

Koska jäsenvaltiot ovat ilmaisseet vakavia huolenaiheita ja epäilyksiä toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin ("keltaiset ja oranssit kortit") tehokkuudesta, haluamme korostaa tarvetta tehostaa mekanismia. Pyydämme siksi ottamaan käyttöön uuden, rakentavan ja tehokkaamman järjestelmän. Yksi sisään, yksi ulos -periaatteen tarkoituksena on torjua hallinnollisia ja sääntelyyn liittyviä rasitteita. Yksi sisään, yksi ulos merkitsee kuitenkin vain vallitsevan tilanteen säilyttämistä. Tarvitsemme kunnianhimoisempaa lähestymistapaa, jotta byrokratiaa voidaan todella tehokkaasti vähentää. Pienet ensin -periaatteen olisi oltava olennainen osa päätöksentekoprosessia, ja se olisi otettava huomioon tulevissa politiikkatoimissa. Uuden pk-yritysedustajan nimeäminen on viivästynyt aivan liikaa. Sen vuoksi uusi pk-yritysedustaja on nimitettävä välittömästi. Lisäksi uudella pk-yritysedustajalla on oltava keskeinen asema ja laaja-alaisia toimivaltuuksia Euroopan komissiossa, ja sen on oltava lähellä päätöksentekoprosessia. Tätä varten on oltava riittävät resurssit tehokkaan työnkulun varmistamiseksi.

Kunnioitavasti

Cristian-Silviu Buşoi

EHDOTUKSET

1. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tunnustamaan paremman sääntelyn ja yksinkertaistamisen tarpeen ja ottamaan kokonaisvaltaisesti ja tasapainoisesti huomioon taloudelliset, ympäristöön kohdistuvat ja sosiaaliset vaikutukset sekä sukupuolivaikutukset;
2. panee merkille komission sitoumuksen soveltaa yksi sisään, yksi ulos -periaatetta, mutta katsoo, että kyseessä on ainoastaan määrällinen lähestymistapa, jota voidaan täydentää laadullisilla toimenpiteillä, jotta varmistetaan tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava ja tehokas lainsäädäntä EU:n pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisesti; korostaa, että komission on tehtävä jälkikäteen sisällöllinen analyysi periaatteen noudattamatta jättämisestä ja myös sen monialaisista vaikutuksista ja vaikutuksesta eri normeihin; odottaa siksi, että komissio julkaisee ensimmäisen täytäntöönpanokertomuksen;
3. muistuttaa, että jäsenvaltiot lisäävät edelleen yleisesti omaa sääntelyään EU:n direktiiveihin (ylisääntely) ja että se lisää tarpeettomasti hallinnollista taakkaa ja byrokratiaa, viivästyttää politiikkojen täytäntöönpanoa ja vähentää EU:n rahoituksen käyttöä; kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta jäsenvaltiot saadaan luopumaan ylisääntelystä, mikä voisi olla ensimmäinen askel kohti käännekohtaa uudessa sääntelyssä;
4. toteaa, että on saavutettava lisäedistystä erityisesti lomakkeiden ja menettelyjen yksinkertaistamisen ja standardoinnin alalla ja pantava johdonmukaisesti täytäntöön ”yhden kerran”- ja ”digitalisaatio oletusarvona” -periaatteet sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla;
5. painottaa, että konkreettisia ja sitovia toimenpiteitä ja indikaattoreita sisältävän etenemissuunnitelman hyväksyminen on tärkeä edellytys sille, että yhteiskunnastamme ja taloudestamme tulee sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestävämpi ja häiriönsietokykyisempi, ja että samalla on varmistettava täysin EU:n kilpailukyky esimerkiksi edistämällä tutkimusta ja innovointia;
6. kehottaa komissiota asettamaan EU:n tasolla kunnianhimoisia ja sitovia määrällisiä ja laadullisia tavoitteita hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi mahdollisimman pian vaikutustenarvioinnin valmistumisen jälkeen;
7. kehottaa siksi ottamaan käyttöön pakollisen testin, jonka avulla voidaan arvioida lainsäädäntöehdotusten kustannuksia ja hyötyjä pk-yritysten kannalta, mukaan lukien niiden taloudelliset ja ympäristövaikutukset ja vaikutukset pk-yritysten työntekijöihin;
8. vaatii, että pk-yritystestien tulokset otetaan kaikilta osin huomioon kaikissa lainsäädäntöehdotuksissa ja osoitetaan selvästi, miten yksinkertaistaminen saavutettaisiin, ja laaditaan mahdollisuuksien mukaan lisäsuosituksia pk-yrityksille aiheutuvien tarpeettomien hallinnollisten tai sääntelyyn liittyvien rasitteiden välttämiseksi;
9. muistuttaa, että EU:n lainsäädäntöprosessissa olisi keskityttävä ennen kaikkea laatuun, avoimuuteen ja ajantasaisuuteen ja tuoreimman tietämyksen ja tiedon käyttöön

vaikutustenarvioinneissa eikä siihen, kuinka nopeasti aloitteet saatetaan päätökseen;

10. suhtautuu myönteisesti siihen, että ”ei merkittävää haittaa” -analyysi sisällytetään ensisijaisen vaihtoehdon arviointiin vaikutustenarvioinneissa ja että otetaan huomioon myös ympäristö- ja ilmastotoimien ja näiden toimien toteuttamatta jättämisen kustannukset välittömästi ja pitkällä aikavälillä;
11. pitää myönteisenä Fit for Future -foorumien perustamista toukokuussa 2020 REFIT-foorumien seuraajaksi ja pitää tärkeänä, että otetaan huomioon pk-yritysedustajien verkoston panos;
12. muistuttaa, että väliarvioinnit ja raukeamislausekkeet ovat hyödyllisiä välineitä sen varmistamisessa, että EU:n lainsäädäntö on aina ajan tasalla tai että se peruutetaan oikea-aikaisesti, kun se on täyttänyt tarkoituksensa; palauttaa mieliin, että tulevaisuuden tarpeita vastaava sääntely edellyttää ennen kaikkea sen taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöä koskevan kestävyuden varmistamista;
13. korostaa, että paremman sääntelyn olisi oltava hyödyksi kaikille ja palveltava Euroopan yhteiskuntien, yritysten, työntekijöiden, kansalaisten, kuluttajien ja ympäristön yleistä etua;
14. pitää myönteisenä kestävyuden asettamista etusijalle paremman sääntelyn suuntaviivoissa; painottaa, että kustannusten vähentämistä sekä sääntelyn ja hallinnon tehokkuutta koskevissa etenemissuunnitelmissa on noudatettava Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa, kestävä kehityksen tavoitteissa ja perusoikeuskirjassa vahvistettuja periaatteita ja tavoitteita;
15. kehottaa komissiota huolehtimaan sääntelyntarkastelulautakunnan tehokkuudesta ja moitteettomasta toiminnasta varmistamalla, että enemmistö sen asiantuntijoista on ulkopuolisia ja että se saa tukea yhteiseltä tutkimuskeskukselta;
16. muistuttaa, että sääntelyntarkastelulautakunnan ja sen työn riippumattomuus, avoimuus ja objektiivisuus on varmistettava ja että sen jäseniin ei saisi kohdistua minkäänlaista poliittista valvontaa, eturistiriitaa tai puolueellisuutta; katsoo, että sääntelyntarkastelulautakunnan avoimuuden lisäämiseksi kaikkien sen jäsenten on noudatettava sääntelyntarkastelulautakunnan puheenjohtajan nykyisiä julkistamiskäytäntöjä;
17. kehottaa komissiota takaamaan suurten ja pienten yritysten, asiantuntijoiden ja eri alojen tasapainoisen edustuksen kaikissa asiaankuuluvissa elimissä ja komiteoissa, jotka liittyvät EU:n päätöksentekoon, sääntelyntarkastelulautakunta mukaan luettuna;
18. katsoo, että nykyinen vaatimus, jonka mukaan sääntelyntarkastelulautakunnassa on vain yksi pk-yritysten edustaja, joka edustaa kaikkia pk-yrityksiä eri sektoreilla, on riittämätön, kun otetaan huomioon hyvin erilaiset kysymykset, joita sääntelyntarkastelulautakunnan on arvioitava.

Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	
Cristian-Silviu Buşoi	Puheenjohtaja
Zdzisław Krasnodębski	Varapuheenjohtaja
Morten Petersen	Varapuheenjohtaja
Patrizia Toia	Varapuheenjohtaja
Lina Gálvez Muñoz	Varapuheenjohtaja
Isabella Adinolfi	
Nicola Beer	
François-Xavier Bellamy	
Hildegard Bentele	
Tom Berendsen	
Vasile Blaga	
Michael Bloss	
Manuel Bompard	
Paolo Borchia	
Marc Botenga	
Markus Buchheit	
Jerzy Buzek	
Maria da Graça Carvalho	
Ignazio Corrao	
Ciarán Cuffe	
Nicola Danti	
Pilar del Castillo Vera	
Jakop G. Dalunde	
Martina Dlabajová	
Francesca Donato	
Christian Ehler	
Valter Flego	
Niels Fuglsang	
Claudia Gamon	
Jens Geier	
Nicolás González Casares	
Bart Groothuis	
Christophe Grudler	
András Gyürk	
Henrike Hahn	
Robert Hajšel	
Ivo Hristov	
Ivars Ijabs	
Romana Jerković	
Eva Kaili	
Seán Kelly	
Izabela-Helena Kloc	
Łukasz Kohut	
Andrius Kubilius	
Miapetra Kumpula-Natri	
Adriana Maldonado López	

Thierry Mariani	
Marisa Matias	
Eva Maydell	
Georg Mayer	
Joëlle Mélin	
Iskra Mihaylova	
Dan Nica	
Angelika Niebler	
Ville Niinistö	
Aldo Patriciello	
Mauri Pekkarinen	
Mikuláš Peksa	
Tsvetelina Penkova	
Pina Picierno	
Markus Pieper	
Clara Ponsatí Obiols	
Manuela Ripa	
Robert Roos	
Sara Skyttedal	
Maria Spyrali	
Jessica Stegud	
Beata Szydło	
Riho Terras	
Grzegorz Tobiszowski	
Evžen Tošenovský	
Marie Toussaint	
Isabella Tovaglieri	
Henna Virkkunen	
Pernille Weiss	
Carlos Zorrinho	

18.3.2022

PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Valmistelija: Helmut Scholz

EHDOTUKSET

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. panee tyytyväisenä merkille, että komission tiedonannon¹ mukaan sääntelyn parantamiseen liittyvästä lähestymistavasta aiotaan tehdä dynaamisempi ja mukautuvampi tulevaan kehitykseen; väittää kuitenkin, että tiedonannon toiminnalliset näkökohdat selkeytyvät vasta tarkistettaessa paremman sääntelyn suuntaviivoja ja välineistöä, ja toteaa, että parlamentti aikoo valvoa tätä tarkkaan; korostaa, että tarvitaan tarkoituksenmukaista, tasapainoista, selvää ja avointa lainsäädäntöä lisäämättä tarpeettomia hallinto- ja sääntelyrasitteita;
2. korostaa, että lainsäädännön parantamista koskevassa ajan tasalle saatetussa välineistössä, erityisesti ”ei merkittävää haittaa” -periaatteessa, on otettava huomioon kustannukset, joita erityisesti ilmastolle ja ympäristölle voi aiheutua toimien toteuttamatta jättämisestä, sekä sosiaalinen ulottuvuus ja toimien viivästymisen kumulatiiviset vaikutukset;
3. on tyytyväinen, että komissio on sitoutunut hyödyntämään entistä paremmin strategista ennakointia, onhan se keskeisessä asemassa, kun EU:n päätöksenteosta pyritään tekemään tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavaa varmistaen, että lyhyen aikavälin aloitteet perustuvat pidemmän aikavälin näkymiin;
4. panee merkille tämänhetkisen suuntauksen, jossa kansalliset parlamentit pyrkivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 2 soveltamisalan mukaisesti lisäämään osallistumistaan unionin politiikoista käytävään poliittiseen vuoropuhelun kautta² saadakseen siitä kansalaisille enemmän lisäarvoa; panee myös merkille, että Euroopan alueiden komitealta on pyydetty tässä mielessä samanlaista ennakoivaa osallistumista sen oma-aloitteisten lausuntojen kautta;

---

¹ COM(2021)0219.

² Vrt. komission tiedonanto ”Euroopan kansalaisten toimintasuunnitelma: EU:n tuloksenteke”, COM(2006)0211.

5. tähdentää, että Next Generation EU -elpymispaketin täytäntöönpano, EU:n yhteiskuntien paremman selviytymiskyvyn varmistaminen ja EU:n toimielinten tarve tavoittaa unionin kansalaiset on kytkettävä toisiinsa tiiviisti, jotta lisättäisiin tietoisuutta näiden poliittisten toimien ja niiden täytäntöönpanon perustavasta luonteesta; katsoo, että tietoisuuden lisäämisen perimmäisenä tavoitteena olisi edistää joustavampaa ja tehokkaampaa päätöksentekoa toimielinten välillä, jotta pandemiasta saatuihin kokemuksiin voidaan vastata määrätietoisesti ja päättäväisesti;
6. on tyytyväinen pyrkimykseen vahvistaa kuulemisprosessia ja sitoumukseen raportoida kustakin julkisesta kuulemisesta kahdeksan viikon kuluessa sen päättymisestä; kehottaa parantamaan julkisten kuulemisten järjestelmällistä arviointia ja kehottaa komissiota lisäämään tiedotustoimiaan ja toimenpiteitä, joilla edistetään osallistumisen lisäämistä; kehottaa komissiota parantamaan yhteistyötä jäsenvaltioissa olevien edustustojensa, EU:n tason neuvoo-antavien elinten ja kansallisten viranomaisten kanssa, jotta julkisista kuulemisista jaettaisiin enemmän tietoa;
7. kehottaa lisäämään kuulemisprosessin avoimuutta ja julkaisemaan kuulemisista yhteenvetoraportteja, jotka ovat saatavilla kaikilla EU:n kielillä ja jotka ovat myös vammaisten henkilöiden saatavilla;
8. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 10 artiklan 3 kohdassa todetaan, että osallistava demokratia on yksi EU:n keskeisistä demokraattisista periaatteista, mikä tarkoittaa, että päätökset on tehtävä mahdollisimman lähellä kansalaisia, sillä se on välttämätöntä, jotta voidaan lisätä kansalaisten luottamusta EU:n toimielimiin; katsoo, että EU:n osallistava demokratia edellyttää, että tukea annetaan kaikille kansalaisille ja että heidän vaali- ja osallistumismahdollisuuksiaan edistetään EU:n sisäisillä ja ulkopuolisilla välineillä; katsoo, että tällä alhaalta ylöspäin suuntautuvalla osallistavalla toimintaohjelmalla olisi voitava täydentää EU:n edustuksellista demokratiaa, ei korvata sitä;
9. panee merkille, että EU:n kansalaisten käsitys EU:n hallinnon vaikutuksesta heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja tuleviin kehityskulkuihin muuttuu nopeasti sosiaaliseen mediaan yhä enemmän painottuvassa tietoyhteiskunnassa, joka nopeuttaa ja lisää tietoisuutta EU:n päätöksenteon toiminnasta ja EU:n hallintoon kohdistuvia vaatimuksia; toistaa, että kansalaiset on osallistettava äänestämisen ohella kokonaisvaltaisesti EU:n päätöksentekoprosessiin ja muihin kanaviin ja välineisiin siten, että huomioon otetaan koko politiikkasykli; toistaa pitävänsä tärkeinä tehokkaita osallistumismekanismeja ja toistaa kehotuksensa perustaa pysyviä osallistumismekanismeja 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman³ mukaisesti ja korostaa, että ne on otettava käyttöön unionin tasolla ja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ja niihin on sisällytettävä tarvittavat välineet, jotta horisontaalinen ja vertikaalinen koordinointi olisi riittävää eri tasojen instituutioiden välillä; katsoo, että nämä mekanismit voisivat perustua muun muassa poliittisiin verkkokeskustelufoorumeihin, nuorten kuulemisiin ja kansalaispaneelien jatkamiseen; tukee näihin mekanismeihin liittyviä tietoisuutta lisääviä toimia, joita ovat muun muassa komission, neuvoston puheenjohtajavaltion ja parlamentin vierailutunnit ja vuoropuhelu, jotta helpotetaan entisestään kansalaisten osallistumista EU:n

---

³ EUVL C 99, 1.3.2022, s. 9.

päätöksentekoprosessiin ja kytetään heidät siihen; katsoo, että tällaiset mekanismit olisi integroitava osaksi toimielinten välistä vuoropuhelua, jonka perusteella komissio laatii vuotuisen työohjelmansa;

10. korostaa, että antamalla syvempää tietoa kansalaisten huolenaiheita koskevista kysymyksistä EU:n toimielimiä tuetaan niiden pyrkimyksissä vastata näihin huolenaiheisiin edustuksellista demokratiaa koskevien unionin peruseriaatteiden mukaisesti;
11. kehottaa toimielimiä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, kuten vammaiset henkilöt, voivat osallistua EU:n päätöksentekoprosessiin; korostaa tarvetta parantaa kaikkien kansalaisten tiedonsaantimahdollisuuksia; kehottaa käynnistämään lisää erityisryhmiin, kuten lapsiin, nuoriin ja ikääntyneisiin, kohdistuvia julkisia kuulemisia; kehottaa kaikkia EU:n päätöksentekijöitä ottamaan huomioon sidosryhmien panoksen ja varmistamaan tehokkaat jatkotoimet vastaavissa päätöksentekoprosesseissa;
12. korostaa, että parlamentilla on oltava käytössään lainsäädäntöprosessin kaikissa vaiheissa suullinen tai kirjallinen käänös kaikilla EU:n virallisilla kielillä;
13. korostaa, että tarvitaan näyttöön perustuvaa lainsäädäntöä, kattavia vaikutustenarviointiraportteja ja perusteellista analyysia kaikista saatavilla olevista tiedoista; kehottaa komissiota varmistamaan päätöksentekoprosessin avoimuuden;
14. korostaa ja pitää valitettavana, että useista keskeisistä lainsäädäntöehdotuksista ei ole tehty vaikutustenarviointeja, ja toteaa, että tämän voidaan katsoa johtuvan vain osittain covid-19-pandemiasta; pitää myönteisenä komission sitoumusta julkaista ehdotuksen ohessa tai kolmen kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta sen yksiköiden valmisteluasiakirja; tähdentää, että covid-19-pandemian ja siihen liittyvän lainsäädännön vaikutuksia on arvioitava laajasti, ja kehottaa etsimään asianmukaisia ratkaisuja ja toimintatapoja sen kielteisten vaikutusten rajoittamiseksi;
15. kehottaa julkaisemaan vaikutustenarvioinnit heti niiden valmistuttua eikä vasta poliittisen ehdotuksen esittämisen yhteydessä, jotta varmistetaan suurempi avoimuus siitä, miten EU:n tason päätökset tehdään, kuten unionin tuomioistuin totesi asiassa C-57/16 P, *ClientEarth v. komissio*; muistuttaa, että kaikki kolme toimielintä ovat sitoutuneet harkitsemaan järjestelmällisesti uudelleentarkastelulausekkeiden sisällyttämistä lainsäädäntöön jälkiarviointien tekemiseksi;
16. painottaa, että vaikutustenarvioinneilla ei saisi missään tapauksessa korvata poliittisia päätöksiä eikä viivyttää lainsäädäntöprosessia aiheuttomasti; katsoo, että vaikutustenarvioinneissa on otettava yhtäläisesti huomioon sosiaalisten, terveyden ja ympäristöön kohdistuvien seurausten arviointi erityisesti, kun on kyse komission ehdotuksista, ja että tarvittaessa on arvioitava vaikutuksia kansalaisten perusoikeuksiin ja naisten ja miesten tasa-arvoon;
17. toteaa, että paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁴ 15 kohdan mukaisesti lainsäätäjien on tehtävä vaikutustenarviointeja, kun ne muuttavat

---

⁴EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

olennaisesti lainsäädäntöehdotuksia; varautuu ottamaan käyttöön sisäisiä menettelyjä tehdäkseen olennaisista muutoksista omia vaikutustenarviointejaan; sitoutuu siihen, että sen valiokunnat hyödyntävät täysimääräisesti mahdollisuutta pyytää tällaisiin muutoksiin asiantuntija-apua; kehottaa tarjoamaan riittävät resurssit yksiköilleen, joiden tehtävänä on tukea jäsenten valmiuksia parantaa toimintaansa lainsäätäjinä ja joihin kuuluu muun muassa sen vaikutustenarvioinnin ja Euroopan tason lisäarvon osasto;

18. korostaa vielä, että vaikutustenarvioinnit ovat välineitä, jotka auttavat tekemään lainsäädännöllisessä päätöksentekoprosessissa valistuneita päätöksiä, eivätkä ne saa viivästyttää päätöksentekoa kohtuuttomasti tai vaikeuttaa poliittisia päätöksiä, jotka liittyvät vihreään ja digitaaliseen siirtymään maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa, että tällaisissa prosesseissa olisi otettava kokonaisvaltaisesti ja tasapainoisesti huomioon taloudelliset, ympäristöön kohdistuvat ja sosiaaliset vaikutukset sekä sukupuolivaikutukset ja käytettävä sekä laadullisia että määrällisiä analyyseja samoin kuin tarkasteltava kustannuksia, joita aiheutuu ilman EU:n tasolla tehtävää yhdenmukaistamista; muistuttaa, että tulevaisuuden tarpeiden mukaisessa sääntelyssä olisi paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti korostettava kestävyuden ensisijalle asettavaa toimintamallia;
19. kehottaa kehittämään erityisiä kysymyksiä varten vaikutusmerkintöjä, jotka koskevat muun muassa haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kohdistuvia vaikutuksia; kannattaa tässä suhteessa Unicefin ehdotusta lapsimerkinnästä, jonka avulla arvioidaan politiikkatoimien vaikutusta lapsiin, ja kehottaa kehittämään vastaavia mekanismeja muille politiikanaloille;
20. korostaa EU:n pk-yritysten keskeistä taloudellista roolia; toistaa, että vaikutustenarviointeja tehtäessä on kiinnitettävä erityisesti huomiota kustannuksiin, joita hallinnosta, mukautuksista ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuu pk-yrityksille, etenkin soveltamalla tehokasta pk-yritystestiä; pitää valitettavana, että tähän mennessä sitä ei ole käytetty riittävästi;
21. on vakuuttunut siitä, että kun puhutaan käytettävissä olevista paremman sääntelyn välineistä, keskustelun lähtökohtana ja ymmärrystä lisäävänä seikkana on myös otettava huomioon sääntelemättä jättämisen kustannukset unionin tasolla (nk. Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannukset);
22. muistuttaa, että lainsäädännön laatimisessa on sovellettava johdonmukaisia periaatteita, erityisesti avoimuutta, vastuuvellollisuutta sekä selkeyttä ja täsmällisyyttä, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettujen periaatteiden mukaisesti;
23. katsoo, että EU:n virallisilla kielillä laadittujen kielitoisintojen yhdenmukaisuus on olennainen edellytys sille, että tuomioistuimet ja EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaiset tulkitsevat voimassa olevaa lainsäädäntöä luotettavasti, ja katsoo näin ollen, että ne edistävät merkittävästi EU:n oikeuden yhtenäistä soveltamista ja sen täytäntöönpanon valvontaa; kehottaa toimielimiä täyttämään nämä vaatimukset olennaisilta osiltaan tulevassa lainsäädännössä;
24. kehottaa toimielimiä vauhdittamaan parhaillaan käynnissä olevaa lainsäädäntöasioiden tilannetta koskevan yhteisen, helppokäyttöisen tietokannan perustamista, josta sovittiin paremmasta lainsäädännöstä tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa;

25. muistuttaa, että kaikki kolme toimielintä ovat sitoutuneet perustamaan tällaisen yhteisen säädösrekisterin, jotta voidaan lisätä lainsäädäntöprosessin avoimuutta ja antaa kansalaisille ja asiantuntijoille sekä suurelle yleisölle mahdollisuus seurata lainsäädäntötekstien edistymistä selkeällä ja kattavalla tavalla; korostaa, että tästä yhteisestä portaalista on tehtävä täysin toimintakykyinen ja avoin vuoden 2022 loppuun mennessä;
26. pitää valitettavana neuvoston päätöksentekoprosessin jatkuvaa avoimuuden puutetta ja käytäntöä liioitella asiakirjojen turvaluokitusta ja tulkita asetukseen (EY) N:o 1049/2001 sisältyvät poikkeukset liian laajasti erityisesti päätöksentekomenettelyn suojaamisen ja oikeudellisen neuvonannon suojaamisen osalta, sillä tämä on vastoin kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvää ylivoimaisen yleisen edun periaatetta; katsoo, että salassapitoa koskevien poikkeusten soveltaminen neuvoston asiakirjoihin olisi toteutettava käyttäen johdonmukaista järjestelmää, jota valvotaan ulkopuolelta ja joka on Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen; kehottaa kolmea toimielintä varmistamaan, että edellä mainittua asetusta sovelletaan ennakoivasti ja johdonmukaisesti, jotta asiakirjoihin olisi mahdollista tutustua asianmukaisesti, mikäli ne koskevat asiaa, joka liittyy toimielimen vastuualueeseen kuuluviin politiikkoihin, toimiin ja päätöksiin;
27. katsoo, että neuvoston toimintaan liittyvien asiakirjoihin tutustumisoikeutta koskevien sääntöjen olisi oltava yhtä avoimia kuin Euroopan parlamenttia koskevien vastaavien sääntöjen; korostaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltioiden edustajien jo aiemmin neuvoston työryhmissä puolustamat kannat olisi julkistettava, jotta kansalaiset, tiedotusvälineet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat saavat tietää, miten niiden puolesta toimivat hallitukset ottivat asiaan kantaa unionin tasolla, ja voivat osallistua EU:n päätöksenteon valvonnan vahvistamiseen kansallisissa parlamenteissa, ja toteaa, että tätä olisi sovellettava kaikkiin päätöksiin lainsäädäntöasiakirjoista täytäntöönpanosäädöksiin ja delegoituihin säädöksiin;
28. huomauttaa, että euroryhmän kaltaisiin elimiin, joissa avoimuus on vielä vähäisempää, olisi ensi sijassa sovellettava neuvoston työjärjestystä ja että niiden äänestysmenettelyt, pöytäkirjat, tulokset sekä äänestyselitykset ja käsittelyt olisi asetettava yleisön saataville;
29. katsoo, että EU:n on kehitettävä kunnianhimoisempia menettelytapoja asiakirjoihin tutustumista varten ja parannettava nykyisten sääntöjen soveltamista myös asiakirjoihin, jotka liittyvät sisäisiin neuvotteluihin, kolmikantakokouksiin ja kansainvälisiin neuvotteluihin; palauttaa mieliin, että Euroopan oikeusasiamiehen mukaan asiakirjoihin, erityisesti lainsäädäntöasiakirjoihin, tutustumisoikeutta koskevien rajoitusten olisi oltava poikkeuksellisia ja rajoituttava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä; muistuttaa myös, että meneillään olevan lainsäädäntömenettelyn avoimuus ja julkisuus ovat ominainen osa lainsäädäntömenettelyä ja niitä voidaan näin ollen soveltaa kolmikantakokousten asiakirjoihin tutustumista koskevaan oikeuteen, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut oikeuskäytännössään ja erityisesti asiassa T-540/15, *De Capitani v. Euroopan parlamentti*; toteaa lisäksi, että avoimuus ja läpinäkyvyys parantavat Euroopan unionin lainsäädäntöprosessin legitimitteettiä ja lisäävät luottamusta siihen;

30. pyytää toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä, joilla parannetaan rikkomusmenettelyissä tehtyjen komission päätösten läpinäkyvyyttä;
31. katsoo, että EU:n lainsäädännön olisi aina oltava tarkoituksenmukaista ja oikeasuhteista ja pyrittävä pitämään kansalaisten ja yritysten, erityisesti pk-yritysten, taakka mahdollisimman pienenä; toistaa, että EU:n säädösten suunnittelussa, saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanossa on vältettävä tarpeettomia hallinnollisia sekä mukauttamisesta ja noudattamisesta aiheutuvia rasituksia;
32. korostaa, että EU:n lainsäädännön tosiasiallinen täytäntöönpano on olennaisen tärkeää, jotta voidaan lisätä kansalaisten luottamusta EU:n politiikkatoimiin ja toimielimiin; muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 197 artiklan mukaan tällaista täytäntöönpanoa on pidettävä jäsenvaltioiden yhteistä etua koskevana asiana, ja korostaa, että jäsenvaltioiden on vältettävä ylisääntelyä saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään; korostaa, että tällainen ylisääntely aiheuttaa usein hallinnollisia tai säännösten noudattamiseen liittyviä lisärasituksia erityisesti pk-yrityksille; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään sääntelyn parantamiseen liittyviä ponnistelujaan kansallisella tasolla ja välttämään käytäntöjä, jotka aiheuttavat tarpeettomia rasituksia EU:n lainsäädännön täytäntöönpanolle; katsoo kuitenkin, että paremman sääntelyn periaate ei saisi estää jäsenvaltioiden parlamentteja pitämästä voimassa tai toteuttamasta kunnianhimoisempia toimenpiteitä tapauksissa, joissa unionin lainsäädännössä on määritelty vain vähimmäisvaatimukset;
33. toistaa, että EU:n lainsäädännön tehokas täytäntöönpano on keskeinen osa paremman lainsäädännön agenda; huomauttaa, että kansalaisille ja yrityksille aiheutuva liiallinen sääntelytaakka johtuu usein sääntöjen noudattamiseen liittyvistä jäsenvaltioiden ongelmista; kehottaa komissiota panemaan EU:n lainsäädännön täytäntöön kaikilta osin ja ilman aiheetonta viivytyksiä ja hyödyntämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä; korostaa, että lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa koskevan komission politiikan on oltava ennakoitavampaa ja avoimempaa ja lujitettava kaikkein sidosryhmien oikeusvarmuutta;
34. panee tyytyväisenä merkille, että komissio pyrkii kompensoimaan uusia rasituksia poistamalla kansalaisilta ja yrityksiltä vastaavia unionin tason rasitteita samalla politiikanalalla; panee merkille, että ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistavalla pyritään vahvistamaan REFIT-ohjelmaa laajentamalla sitä kattamaan nykyisistä säädöksistä aiheutuvien rasitusten lisäksi myös uudesta lainsäädännöstä aiheutuvat rasitteet ja että sillä pyritään hallinnoimaan kullakin politiikanalalla kumuloituvaa taakkaa; kehottaa komissiota tutkimaan perusteellisesti, miten uusi lainsäädäntö on päällekkäinen nykyisten lakien ja asetusten kanssa; varoittaa kuitenkin, ettei tätä lähestymistapaa pitäisi soveltaa täysin mekaanisesti, koska huomio voi keskittyä liikaa sääntelytaakkaan ja hyötyjä ei ehkä oteta huomioon tai se voi vaikuttaa kielteisesti muiden oikeutettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen; katsoo, että tässä lähestymistavassa olisi otettava huomioon myös jäsenvaltioiden kansallisessa sääntelykehityksessä jo täytäntöön pannun lainsäädännön kumoamisen mahdollinen vaikutus; toistaa tässä yhteydessä, että EU:n laajuista kuulemistarvitetaan unionin tasolla ja kansallisella ja paikallisella tasolla, ja korostaa, että politiikan vaikutusta on arvioitava laajasti kaikilla tasoilla, jotta näihin mahdollisiin haasteisiin voitaisiin vastata;

35. on vahvasti sitä mieltä, että parempaa sääntelyä tarvitaan, jotta EU voi saavuttaa vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet; suhtautuu myönteisesti komission tiedonannossa esitettyyn sitoumukseen tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden, alueiden ja keskeisten sidosryhmien kanssa vihreän siirtymän edistymistä haittaavien esteiden ja byrokratian poistamiseksi; korostaa ilmastolainsäädännön jälkiarviointien merkitystä, jotta varmistetaan, että EU täyttää sitoumuksensa;
36. muistuttaa, että ennen toimielinten välisiä neuvotteluja on tärkeää pitää yllä tiiviitä yhteyksiä lainsäätäjien välillä, myös kutsumalla säännöllisesti muiden toimielinten edustajia epävirallisiin näkemysten vaihtoihin paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdassa esitetyn sitoumuksen mukaisesti; pitää valitettavana, että tämä sitoumus ei ole johtanut uusiin yhteistyörakenteisiin eikä järjestelmällisiin käytäntöihin näiden vaihtojen helpottamiseksi; ehdottaa, että lainsäätäjät sopivat tätä asiaa koskevista menettelyohjeista;
37. kehottaa tarkistamaan paremmasta lainsäädännöstä tehtyä toimielinten välistä sopimusta, jotta komission vuotuisen työohjelman laatimiseen johtavaan prosessiin voidaan sisällyttää pysyvä kansalaisten kuulemismekanismi;
38. kiinnittää neuvoston ja komission huomion Euroopan parlamentin fokusryhmien antamiin suosituksiin, joissa korostetaan tarvetta tarkistaa työjärjestyksen 132 artiklaa sekä neuvoston ja komission jäsenten oikeutta päästä istuntosaliin koskevaa 166 artiklaa, jotta jäsenet voivat osallistua neuvoston työryhmän, pysyvien edustajien komitean tai neuvoston kokouksiin tai vastata niissä kysymyksiin;
39. korostaa, että parlamentaarinen aloiteoikeus on edustuksellisen demokratian tärkeä piirre jäsenvaltioissa, ja katsoo, että parlamentin jäsenille unionin kansalaisten suorina edustajina on annettava mahdollisuus toimia vahvistamalla heidän oikeuttaan muokata EU:n lainsäädäntöohjelmaa; panee tyytyväisenä merkille komission puheenjohtajan sitoumuksen tukea Euroopan parlamentin aloiteoikeutta ja komission sitoumuksen vastata SEUT-sopimuksen 225 artiklan mukaisesti pyyntöihin aina lainsäädäntötoimella; kehottaa neuvostoa ja komissiota poistamaan mahdolliset esteet parlamentin mahdollisuuksilta käyttää toimivaltaansa ehdottaa lainsäädäntöaloitteita; katsoo, että puitesopimusta Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista voitaisiin tarkistaa tämän oikeuden helpottamiseksi; pitää myös tarpeellisena selventää parlamentin erityyppisten mietintöjen välisiä eroja ja selkeyttää niissä komissiolta pyydettyjä toimia;
40. huomauttaa, että lainsäädännön parantaminen edellyttää tehokkaita lainsäädäntömenettelyjä, joiden avulla EU:n päätöksentekomenettelyt voidaan saattaa päätökseen asianmukaisessa määräajassa; pitää valitettavana, että perussopimuksissa määrätyt erityiset lainsäätämismenettelyt on saatettu onnistuneesti päätökseen liian harvoin, koska neuvosto ei ole ollut sitoutunut niihin ja koska tehokkaita menettelyohjeita ei ole;
41. suosittelee, että lainsäädäntöprosessiin, joka johtuu parlamentille perussopimuksissa annetusta lainsäädäntöaloiteoikeudesta, on sisällyttävä kehotus laatia kyseisiä aloitteita koskeva lainsäädäntöaikataulu samalla tavoin kuin tavallisen lainsäätämisen järjestyksen kohdalla; korostaa lisäksi, että tällaisessa erityisessä lainsäätämismenettelyssä on

noudatettava paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen määräyksiä kaikkien kolmen toimielimen institutionaalisesta velvoitteesta neuvotella SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti;

42. katsoo, että tapauksissa, joissa parlamentti käyttää aloiteoikeutta ja jotka liittyvät esimerkiksi sen kokoonpanoa, jäsenten valintaa ja tehtävien hoitamisen yleisiä ehtoja koskeviin sääntöihin sekä oikeusasiamiehen ohjesääntöön ja väliaikaisten tutkintavaliokuntien muodostamiseen, olisi harkittava, että tulevaan toimielinten väliseen sopimukseen otetaan toimenpiteitä, joilla vältetään tärkeiden toimielinten välisten asioiden jummutuminen;
43. katsoo, että perussopimuksia tarkistettaessa parlamentille, joka on ainoa välittömällä vaaleilla valittu toimielin, olisi annettava oikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita;
44. on tyytyväinen Euroopan tulevaisuuskonferenssin keskusteluihin kansalaisten osallistumisesta EU:n päätöksentekoprosessiin; korostaa erityisesti kansalaispaneelin 1 suosituksia, erityisesti suosituksia 35, 36, 41, 46 ja 48, sekä kansalaispaneelin 2 suosituksia, erityisesti suosituksia 10 ja 11 osa-alueella 2.1, suositusta 16 osa-alueella 3.1, suositusta 24 osa-alueella 4.1 ja suosituksia 29 ja 32 osa-alueella 4.2 ja erityisesti kansalaisten osallistumista koskevaa suositusta 39 osa-alueella 5; pitää tarpeellisena sitoutua mielekkäällä tavalla suosituksiin, jotka esitetään konferenssin loppuraportissa, jonka johtokunta laatii yhteistyössä konferenssin täysistunnon kanssa kansallisten ja eurooppalaisten kansalaispaneelien suosituksista käytyjen täysistuntokeskustelujen sekä monikielisen digitaalisen foorumin panoksen pohjalta; katsoo, että paneelien suositukset osoittavat selvästi, että kansalaiset pyytävät lisäämään EU:ssa käytävän julkisen keskustelun avoimuutta ja kehottavat EU:n toimielimiä lisäämään yhteydenpitoa ja tiedotusta ja käyttämään aktiivisesti kaikkia viestintäkanavia, erityisesti sosiaalista mediaa, jota olisi hyödynnettävä EU:n päätöksenteossa, lainsäädäntöprosessit mukaan luettuina; kehottaa komissiota, neuvostoa ja parlamenttia panemaan täytäntöön kansalaispaneelien suosituksiin perustuvat konferenssin lopulliset päätelmät perussopimuksissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;
45. korostaa, että Euroopan tulevaisuuskonferenssissa on tarkasteltava aloiteoikeutta, sillä se vahvistaisi EU:n demokraattista legitimiyyttä ja lisäisi EU:n kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia;
46. pitää digitalisaatioprosessien uusien muotojen kehittämistä keskeisenä haasteena kaikkien kolmen toimielimen päätöksenteossa ja mahdollisuutena lujittaa EU:n lainsäädäntöprosessin laatua digitaalisella aikakaudella; katsoo, että kolmen toimielimen tällaista kehitystä koskevat sitoumukset olisi määriteltävä selkeästi ja sisällytettävä tarkistettuun toimielinten väliseen sopimukseen paremmasta lainsäädännöstä; kehottaa lainsäätäjiä hyödyntämään digitalisaatiota liiallisen byrokratian välttämiseksi, lainsäädäntötyönsä helpottamiseksi ja vaaleilla valittujen luottamushenkilöiden demokraattisen ilmaisun edistämiseksi.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	16.3.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 3 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Charles Goerens, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, László Trócsányi, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jorge Buxadé Villalba, Nathalie Colin-Oesterlé, Sophia in 't Veld, Nikolaj Villumsen

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

22	+
PPE	Nathalie Colin-Oesterlé, Brice Hortefeux, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Renew	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Sophia in 't Veld
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

3	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Jacek Saryusz-Wolski
NI	László Trócsányi

3	0
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

7.2.2022

VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Valmistelija: Pernando Barrena Arza

EHDOTUKSET

Vetoamusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. muistuttaa, että paremman sääntelyn ohjelmalla pyritään parantamaan sääntelyperiaatteita ja vähentämään yrityksille ja kansalaisille aiheutuvaa tarpeetonta taakkaa; korostaa, että on tärkeää antaa kansalaisille mahdollisuus käyttää kaikilta osin demokraattista oikeuttaan osallistua EU:n päätöksentekoprosessiin olemalla aktiivisesti vuorovaikutuksessa valitsemiensa edustajien kanssa ja edistää suoraa osallistumista; korostaa, että EU:n on ehdottomasti varmistettava avoimuuden lisääminen päätöksenteon eri tasoilla, mukaan lukien trilogit; kehottaa komissiota parantamaan jatkuvasti julkisia kuulemisia kansalaisten osallistumisen varmistamiseksi ja ottamaan huomioon tällaisia toimia koskevan kansalaisten ja muiden toimielinten ja erityisesti parlamentin, suoraan valitun edustajien, palautteen; muistuttaa, että parlamentille esitetyt vetoamukset ovat kansalaisten osallistumisen ja palautteen keskeinen muoto ja että komission olisi arvioitava ja käsiteltävä niitä säännöllisesti; painottaa, että kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan olisi voitava seurata parempaa lainsäädäntöä koskevia julkisia kuulemisia ja tutustua unionin toimielinten laatimiin tiedonantoihin ja asiakirjoihin, että kyseiset kuulemiset, tiedonannot ja asiakirjat olisi käännettävä unionin ja jäsenvaltioiden kaikille virallisille kielille sekä kaikille kansallisille viittomakielille, että niistä olisi laadittava selkokielistä versioita ja että asiakirjojen olisi oltava helposti kansalaisten saatavilla;
2. korostaa, että paremman sääntelyn on oltava toimielinten välistä toimintaa ja että parlamentin ja neuvoston on myös jaettava vastuu; korostaa, että annetun toimivallan periaate sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet ovat Euroopan unionin toimintaa ohjaavia periaatteita; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artiklassa määrätään, että päätökset EU:n tasolla on tehtävä mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia; katsoo, että selkeämmät säännöt sille, miten komissio käsittelee vetoamuksia, parantaisivat järjestelmän avoimuutta ja tehokkuutta unionin kansalaisten vetoamuksissa esille ottamien kysymysten ratkaisemisessa; muistuttaa, että toissijaisuus- ja

suhteellisuusperiaatteet edellyttävät, että vältetään kaikenlaista ylisääntelyä EU:n tasolla ja että EU:n lainsäädännön soveltamisalaa ja laajuutta rajoitetaan sen varmistamiseksi, että se on lähellä kansalaisia, avointa ja ymmärrettävää;

3. painottaa, että EU:n olisi noudatettava annetun toimivallan periaatetta ja toissijaisuusperiaatetta ja että sen on annettava lainsäädäntöä vain perussopimuksissa selkeästi vahvistetuilla aloilla; korostaa, että EU ei saa puuttua jäsenvaltioiden oikeuksiin ja että sen on kunnioitettava niiden kansallista itsemääräämisoikeutta;
4. katsoo ainoan yleisöön suoraan ja jatkuvasti yhteydessä olevan valiokunnan eli vetoamusvaliokunnan tavoin, että demokraattinen lähestymistapa ja poliittinen vastuu ovat edelleen vahvin valvontamekanismi kaikissa perustuslaillisissa demokratioissa, myös EU:ssa;
5. toteaa, että rikkomusmenettelyjen jatkuva suuri määrä osoittaa, että unionin lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa on edelleen suuri haaste;
6. muistuttaa, että kansalaisten vetoamusten jatkuva ja huolellinen tarkastelu tarjoaa merkittäviä mahdollisuuksia lisätä paremman sääntelyn osallistavuutta ja tehokkuutta ja parantaa päätöstentekijöiden käsitystä todellisesta paikallisesta ja alueellisesta tilanteesta ja kansalaisten huolenaiheista ja tärkeimpinä pitämistä asioista; katsoo, että EU:n lainsäädännöllä olisi varmistettava kansalaisten ja yritysten yhdenvertainen kohtelu ja kansalaisten oikeuksien toteutumisen tehokas valvonta koko unionissa ja että olisi taattava nykyisten unionin sääntöjen noudattamisen vahva ja yhdenvertainen valvonta;
7. antaa tukeansa komission tavoitteelle yksinkertaistaa lainsäädäntöä ja vähentää rasitteita; korostaa, että on huolehdittava asianmukaisesti siitä, että tämä pannaan täytäntöön oikeanlaisella tavalla, jotta yksinkertaistaminen ei heikennä selkeyttä edunsaajien ja julkishallinnon kannalta eikä tulosten saavuttamiseksi käytössä olevia mekanismeja;
8. panee merkille, että komissio haluaa vahvistaa sääntelyntarkastelulautakunnan roolia vaikutustenarviointien ja muiden arviointien valvonnassa ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen mukaisesti; pitää valitettavana tämän elimen avoimuuden puutetta, sillä sen olisi valmisteltava strategista ennakointia ja otettava asianmukaisesti huomioon covid-19-kriisin erilaiset vaikutukset;
9. palauttaa mieliin, että parempi sääntely on yleinen periaate kaikkien komission jäsenten toimeksiantokirjeissä; kehottaa komissiota ja neuvostoa parantamaan lainsäädäntöprosessiensa valmisteluvaiheita koskevia sääntöjä ja menettelyjä ja tarkastelemaan erityisesti lainsäädäntötoimien tulevia vaikutuksia;
10. kehottaa kaikkia unionin toimielimiä ja erityisesti neuvostoa lisäämään avoimuutta, jotta voidaan varmistaa lainsäädännön parantaminen ja taata yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin ja saada oikeita tietoja;
11. katsoo, että parlamentin työtä ja sisäisiä menettelyjä voidaan ja pitäisi digitalisoida edelleen, jotta niitä voidaan yksinkertaistaa ja jotta kansalaisten olisi helpompi tutustua niihin;

12. katsoo, että komission olisi hyödynnettävä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen esittämiin vetoamuksiin sisältyviä tietoja, kun se pyrkii varmistamaan, että unionin toimintapolitiikat perustuvat selkeään käsitykseen nopean rakennemuutoksen kohteena olevista politiikanaloista, kuten ympäristöstä ja digitalisaatiosta; katsoo, että kansalaisten osallistuminen on olennaisen tärkeää perusoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen sekä mihin tahansa perustuvan kaikenlaisen syrjinnän torjumisen kaltaisilla politiikanaloilla;
13. kehottaa komissiota hyödyntämään tilaisuutta luoda uudistettu ja tehokkaampi paremman sääntelyn ohjelma, jotta voidaan tukea EU:n hallintoa, parantaa lainsäädäntöä, vastata tehokkaasti kansalaisten huolenaiheisiin, parantaa viestintää sidosryhmien kanssa ja näiden kuulemista sekä samalla lisätä avoimuutta;
14. arvostelee oletusta, että tarvitaan ”yksi sisään, yksi ulos” -lähestymistapa, sillä siinä arvioidaan lainsäädäntöä määrällisesti lyhytaikaisena rasitteena ja kustannusten aiheuttajana sen sijaan, että keskityttäisiin objektiivisesti sääntelyn laatuun ja hyötyihin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; pitää tätä valitettavana, sillä rasitteeseen ja kustannusten vähentämiseen keskittyminen on ristiriidassa EU:n päätöksenteon tarpeiden ja realiteettien kanssa ja voisi vaarantaa komission vastuun toteuttaa laadukasta sääntelyä ja vaikuttaa kielteisesti kaikkeen uuteen ympäristö- tai sosiaalilainsäädäntöön;
15. korostaa parlamentin tärkeää roolia unionin kansalaisia edustavana toimielimenä muun muassa sen valvoessa komissiota ja muita toimielimiä ja tehdessä työtä näiden kanssa yleisön puolesta sekä varmistettaessa, että lainsäädännön kansalaisiin kohdistuvien vaikutusten osalta sovelletaan alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa; muistuttaa siksi, että on tärkeää turvata parlamentin rooli tulevan lainsäädännön alustavassa arvioinnissa parlamentin käytössä olevien nykyisten välineiden avulla;
16. korostaa erityisten välineiden ja elinten, kuten parlamentin valiokunta-aloitteisia mietintöjä koskevien oikeuksien, eurooppalaisen kansalaisaloitteen ja Euroopan oikeusasiamiehen, roolia komission sääntelyn parantamisessa; pitää myönteisenä Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin aloittamista mutta muistuttaa, että sitä olisi parannettava jatkuvasti ja sen olisi annettava kansalaisille mahdollisuus viestiä unionin lainsäädännön todellisista vaikutuksista kansallisella, paikallisella ja alueellisella tasolla ja esitettävä ehdotuksia siitä, miten lainsäädäntöä saataisiin parannettua; korostaa, että konferenssin olisi edistettävä yleisön osallistumisprosessia kaikkien unionin toimielinten toiminnan parantamiseksi; toteaa, että komission olisi keskittyvä nykyisten osallistumisvälineiden tehostamiseen, jotta kansalaiset voisivat olla suoraan mukana EU:n päätöksenteossa ja osallistua siihen ja siten käyttää perusoikeuksiaan; korostaa, että komission olisi otettava selvää kansalaisten kannoista ja ennen kaikkea otettava ne huomioon.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	7.2.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 11 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Margrete Auken, Jordan Bardella, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Tamás Deutsch, Francesca Donato, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Malte Gallée, Gianna Gancia, Ibán García Del Blanco, Alexis Georgoulis, Vlad Gheorghe, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Emil Radev, Frédérique Ries, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Pernando Barrena Arza, Angel Dzhambazki, Marie-Pierre Vedrenne

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
NI	Francesca Donato
Renew	Vlad Gheorghe, Frédérique Ries, Yana Toom, Marie-Pierre Vedrenne, Michal Wiezik
S&D	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Ibán García Del Blanco, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio
The Left	Pernando Barrena Arza, Alexis Georgoulis
Verts/ALE	Margrete Auken, Eleonora Evi, Malte Gallée, Tatjana Ždanoka

11	-
ID	Jordan Bardella, Markus Buchheit, Gianna Gancia
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dolors Montserrat, Emil Radev

4	0
ECR	Angel Dzhambazki, Kosma Zlotowski
NI	Tamás Deutsch
PPE	Loránt Vincze

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

25.4.2022

ULKOASIAINVALIOKUNNAN KIRJE

Adrián Vázquez Lázara
Puheenjohtaja
Oikeudellisten asioiden valiokunta
Bryssel

Asia: Lausunto paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä
(2021/2166(INI))

Arvoisa puheenjohtaja

Ulkoasiainvaliokunta hyväksyi 23. helmikuuta 2022 ihmisoikeuksien alivaliokunnan koordinaattoreiden päätöksen antaa oikeudellisten asioiden valiokunnalle kirjeen muodossa lausunto sen valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” (2021/2166(INI)).

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään jäljempänä esitetyt ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy.

Ystävällisin terveisin

David McAllister

EHDOTUKSET

1. panee tyytyväisenä merkille, että komission tiedonannossa ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä” ehdotetaan useita parannuksia EU:n lainsäädäntöprosessiin, myös paremman sääntelyn suuntaviivoihin ja välineistöön, erityisesti valtavirtaistamalla YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, jotta voidaan varmistaa, että kaikki komission lainsäädäntöehdotukset edistävät kestävä kehityksen toimintaohjelmaa 2030; korostaa, että tiedonantoa sovelletaan kaikkiin komission toimintapoliittisiin ja lainsäädäntöehdotuksiin, myös ulkoisia toimia koskeviin ehdotuksiin; kehottaa varmistamaan kokonaisvaltaisen näkökulman, jossa ihmisoikeudet otetaan huomioon keskeisenä tekijänä kaikissa kestävä kehityksen ulottuvuuksissa eli sosiaalisessa, taloudellisessa ja ympäristöä koskevassa ulottuvuudessa;
2. muistuttaa, että ihmisoikeuksien ja demokratian suojeleminen, edistäminen ja niiden toteutumisen helpottaminen on yksi EU:n ulkoisen toiminnan keskeisistä painopisteistä, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa todetaan, ja että Euroopan unionin perusoikeuskirjaa sovelletaan myös sen ulkoiseen toimintaan, ja korostaa, että EU on toistuvasti vahvistanut sitoumuksensa pysyä vaikutusvaltaisena toimijana maailmassa ja jatkaa johtavassa roolissa demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisena puolustajana; pitää siksi valitettavana, että ehdotus on vaatimaton EU:n paremman sääntelyn välineistön perusoikeuksia koskevan välineen muuntamisessa suuntaviivoiksi, jotka koskevat EU:n maailmanlaajuista sitoutumista ja perussopimukseen perustuvaa ihmisoikeusvelvoitetta; korostaa siksi kaikkien EU:n ulkoisten toimien, myös kauppapolitiikan ja kehitysyhteistyön, ihmisoikeusvaikutusten merkitystä erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien osalta;
3. korostaa siksi, että suuntaviivoja olisi tarkistettava ja ne olisi pantava tehokkaasti täytäntöön, jotta voidaan varmistaa, että ihmisoikeudet otetaan järjestelmällisesti asianmukaisesti huomioon ja että EU veloitetaan olemaan toteuttamatta toimia, jotka estäisivät tai vaikeuttaisivat ihmisoikeuksien toteutumista; korostaa, että sukupuolivaikutukset olisi valtavirtaistettava kaikessa raportoinnissa ja että ihmisoikeustilanteen yleisen arvioinnin lisäksi ihmisoikeusvaikutuksia koskeviin arviointeihin on sisällytettävä sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja ja niissä on arvioitava erityisiä naisiin kohdistuvia ihmisoikeusvaikutuksia;
4. kehottaa siksi komissiota vahvistamaan horisontaalista velvoitetta, jonka mukaan ihmisoikeustestit ja ihmisoikeusvaikutuksia koskevat arvioinnit on valtavirtaistettava poikkeuksetta kaikilla ulkopoliitiikan aloilla ja unionin on varmistettava ulkoisten toimien johdonmukaisuus eri alojen sekä muiden politiikkojen kanssa; korostaa, että komission olisi järjestelmällisesti suunniteltava ja määriteltävä vaihtoehtoja, joilla suojellaan perusoikeuksia, ja asetettava etusijalle ne vaihtoehdot, joilla on suurin myönteinen vaikutus perusoikeuksiin;
5. kehottaa jälleen tekemään säännöllisiä ihmisoikeusvaikutuksia koskevia arviointeja kaikista EU:n poliittisista ja kauppasopimuksista kolmansien maiden kanssa sekä tekemään järjestelmällisiä ihmisoikeusvaikutuksia koskevia arviointeja ennen GSP-aseman myöntämistä kehitysmaille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

harkitsemaan mahdollisuutta sisällyttää järjestelmällisiä vaikutustenarviointeja Globaali Eurooppa -välineeseen ja Euroopan rauhanrahastoon; kehottaa lisäksi antamaan yksityiskohtaisen selvityksen, jos kansalaisyhteiskunnan panosta ei oteta huomioon vaikutustenarvioinnissa, jotta voidaan osoittaa, että kaikki asiaankuuluvat vaihtoehdot on otettu huomioon, ja varmistaa, että yleinen etu ja ihmisoikeudet ovat aina etusijalla;

6. korostaa, että on tärkeää kytkeä ihmisoikeusvaikutuksia koskevat arvioinnit EU:n uuteen ihmisoikeuksia koskevaan huolellisuusvelvoitteeseen liittyvään toimintakehykseen varmistamalla, että yritysten ihmisoikeus- ja ympäristöriskeistä alakohtaisesti, liiketoiminnasta ja arvoketjuista tuotetut tiedot syötetään EU:n tason ja kansallisten täytäntöönpano- ja valvontaelinten tietokantoihin ja saadaan mitattavissa olevia vertailuarvoja ja aineellista sisältöä;
7. ehdottaa, että sääntelyntarkastelulautakuntaan kuuluisi jäsenenä ihmisoikeusasiantuntija ja ympäristöasioiden asiantuntija ja että sen olisi lisättävä ulkoista tiedotustaan ottamalla vastaan kansalaisyhteiskunnan panos ja annettava julkisia vastauksia kansalaisyhteiskunnan panokseen;
8. muistuttaa politiikan johdonmukaisuuden merkityksestä EU:n ulkoisten toimien yhteydessä; suhtautuu myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla vahvistetaan EU:n tehokasta ja johdonmukaista lähestymistapaa tässä suhteessa.

Kansainvälisen kaupan valiokunta
Puheenjohtaja

EXPO-COM-INTA D(2022) 9433

Adrián VÁZQUEZ LÁZARA
Oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja

Asia: INTA-valiokunnan lausunto JURI-valiokunnan valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä”

Arvoisa puheenjohtaja

Puheenjohtajakokous teki 9. syyskuuta 2021 päätöksen, jolla oikeudellisten asioiden valiokunnalle (JURI) myönnettiin lupa laatia valiokunta-aloitteinen mietintö aiheesta ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä”. Mietinnössä käsitellään komission samannimistä tiedonantoa (COM(2021)0219) ja marraskuussa 2021 julkistettua komission paremman sääntelyn välineistöä. JURI-valiokunnan kyseisen mietinnön esittelijäksi nimettiin 9. joulukuuta 2021 Tiemo Wölken.

Kun otetaan huomioon paremman sääntelyn välineistön joidenkin välineiden suuri merkitys kansainvälisen kaupan valiokunnalle ja sen tarpeen korostamiseksi, joka liittyy avoimuuden parantamiseen ja asianmukaisiin vaikutustenarviointeihin kansainvälisen kaupan politiikassa, INTA-valiokunnan koordinaattorit tekivät päätöksen lähettää asiasta vastaavalle JURI-valiokunnalle kirjeen, joka sisältää erityisesti kauppaa koskevia ehdotuksia.

Saamiemme tietojen mukaan kompromissitarkistusten jättämisen määräaika on JURI-valiokunnan aikataulun mukaisesti 3. toukokuuta 2022 ja että JURI-valiokunta ottaisi asianmukaisesti huomioon kaiken lausunnon laativilta valiokunnilta saatavan palautteen, joka on annettu maaliskuun 2022 loppuun mennessä.

Luotamme siihen, että Euroopan parlamentin valiokuntien välisen hyvän yhteistyöhengen mukaisesti tässä kirjeessä esitetyt INTA-valiokunnan ehdotukset sisällytetään JURI-valiokunnan lopulliseen mietintöön.

Kunnioitavasti

Bernd LANGE

Liite: INTA-valiokunnan lausunto JURI-valiokunnan valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä ”Parempaa sääntelyä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä”

Ehdotukset

1. korostaa SEUT:n 218 artiklan 10 kohdassa vahvistettua velvoitetta, että Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa, kun on kyse unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisistä sopimuksista; pitää valitettavana, että Euroopan parlamentilla ei ole mahdollisuutta saada tietoa kansainvälisten kauppaa- ja investointisopimusten osapuolten neuvottelukantoihin liittyvistä eri ehdotuksista; katsoo, että tähän liittyen olisi pantava asianmukaisesti täytäntöön paremmasta lainsäädännöstä tehty toimielinten välinen sopimus, jossa todetaan olevan tärkeää varmistaa, että kukin toimielin voi käyttää perussopimuksissa vahvistettuja oikeuksiaan ja täyttää niissä vahvistetut velvollisuutensa, jotka liittyvät kansainvälisten sopimusten neuvottelemiseen ja tekemiseen;
2. muistuttaa, että yhteinen kauppapolitiikka kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan ja että SEUT:n 207 artiklan määräyksiä olisi tiukasti puolustettava ja suojeltava; painottaa, että on vältettävä monenlaisia elementtejä sisältävien kauppaa- ja investointisopimusten pitkällisiä ratifiointimenettelyjä, jotta voidaan varmistaa, että ne tulevat voimaan oikea-aikaisesti;
3. korostaa tarvetta varmistaa kansainvälisen kaupan välineisiin liittyvien sääntelyvaatimusten oikeasuhteisuus;
4. panee merkille komission tavoitteen vahvasta sääntelyntarkastelulautakunnasta, joka toteuttaa myös riippumattomia tiedotustoimia luottamuksen vahvistamiseksi komission työn laatuun; ilmaisee huolensa sääntelyntarkastelulautakunnan yhä suuremmasta poliittisesta roolista; kehottaa komissiota antamaan parlamentille mahdollisuuden tutustua sääntelyntarkastelulautakunnan lausuntoihin sekä luettelon lautakunnan ja eturyhmien välisistä kokouksista lautakunnan käsitellessä erityisiä kauppaaan liittyviä lainsäädäntöehdotuksia, arviointeja ja vaikutustenarviointeja; kehottaa komissiota asettamaan sääntelyntarkastelulautakunnan kokoonpanossa etusijalle kauppaaan liittyvän pätevyyden sekä sukupuolten tasapuolisen edustuksen;
5. korostaa, että EU:ssa on 22,6 miljoonaa¹ pientä ja keskisuurta yritystä (pk-yritystä); toteaa, että vain 600 000 pk-yritystä harjoittaa vientiä EU:n ulkopuolelle; muistuttaa ”pienet ensin” -periaatteen soveltamisesta, kun neuvotellaan uusista vapaakauppasopimuksista, ja pyytää, että pk-yrityksiin kohdistuva sääntelytaakka otetaan paremmin huomioon ja että siihen puututaan paremmin, kun laaditaan ehdotuksia uudesta lainsäädännöstä;
6. muistuttaa jäsenvaltioita ja komissiota, että niiden on tunnustettava sääntelyn parantamisen ja yksinkertaistamisen välittömän tarpeen ja hyväksyttävä etenemissuunnitelma, joka sisältää konkreettisia ja sitovia tavoitteita ja indikaattoreita, tärkeänä edellytyksenä EU:n talouden kyvyllä elpyä ja innovoida; panee merkille, että

---

¹ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size/>

useat jäsenvaltiot ovat asettaneet jopa 30 prosentin määrällisen tavoitteen hallinnollisen taakan keventämiseksi;

7. korostaa, että kaupp- ja investointisopimusten väliaikaista soveltamista koskevia vakiintuneita käytäntöjä olisi sovellettava kaikkiin kansainvälisiin sopimuksiin sen varmistamiseksi, että mitään sopimusta ei sovelleta väliaikaisesti ennen kuin parlamentti on äänestänyt hyväksyntänsä antamisesta;
8. painottaa, että väliarvioinnit ja raukeamislausekkeet ovat hyödyllisiä välineitä sen varmistamisessa, että EU:n lainsäädäntö on ajan tasalla ja tarkoituksenmukaista; katsoo kuitenkin, että raukeamislausekkeiden käyttämistä kansainvälisissä kaupp- ja investointisopimuksissa on arvioitava uudelleen ja niihin on liitettävä joustavuustakeita sen välttämiseksi, että sopimusosapuolet syyllistyvät väärinkäytöksiin;
9. katsoo, että kaikkien kansainvälisten kaupp- ja investointisopimusten on vastattava tulevaisuuden tarpeita kaikissa ulottuvuuksissaan ja että siten ne edistävät taloudellista, sosiaalista ja ympäristökestävyyttä ja edesauttavat kansainvälisten sitoumusten täyttämistä; korostaa tässä yhteydessä, että ennen kaupp- ja investointineuvottelujen käynnistämistä on tärkeää tehdä kestävyyttä koskevat vaikutustenarvioinnit; korostaa, että on kehitettävä ja otettava käyttöön sellainen kestävyyttä koskeva yhdennetympi lähestymistapa, jossa otettaisiin paremmin huomioon EU:n lainsäädännön, politiikkojen ja aloitteiden sekä kaupp- ja investointisopimusten taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten välinen vuorovaikutus ja huomioitaisiin myös kumulatiiviset vaikutukset, joita eri lainsäädäntöehdotuksilla sekä kaupp- ja investointisopimuksilla voisi yhdessä olla;
10. panee merkille, että kaupankäynnissä käytetään yhä edelleen suurta määrää paperiasiakirjoja; katsoo, että digitalisaatio ja sähköisten kaupp-asiakirjojen käyttö vähentävät kustannuksia ja yksinkertaistavat toimintaa; kehottaa komissiota hyödyntämään digitaalista aikakautta ja digitaalisia välineitä tietynlaisten rasitteiden tai velvoitteiden vähentämiseksi; painottaa, että on tutkittava sähköisten kaupp-asiakirjojen käyttöä, joka parantaa tehokkuutta ja turvallisuutta ja vähentää hallinnollista taakkaa;

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	17.5.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 20 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pascal Arimont, Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Ibán García Del Blanco, Esteban González Pons, Sergey Lagodinsky, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Raffaele Stancanelli, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Marion Walsmann, Tiemo Wölken, Lara Wolters, Javier Zarzalejos
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Daniel Buda, Jean-Paul Garraud, Yana Toom

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

20	+
PPE	Pascal Arimont, Geoffroy Didier, Esteban González Pons, Axel Voss, Marion Walsmann, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Maria-Manuel Leitão-Marques, Franco Roberti, Tiemo Wölken, Lara Wolters
Renew	Karen Melchior, Yana Toom, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
ECR	Raffaele Stancanelli
Verts/ALE	Sergey Lagodinsky
The Left	Manon Aubry
NI	Sabrina Pignedoli

1	-
ID	Gunnar Beck

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää